BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. liepos 14 d.*

„Viešoji tarnyba – ECDC personalas – Psichologinis priekabiavimas – Tarnybos nuostatų 12a straipsnis – Pagalbos prašymas – Pareigos suteikti pagalbą apimtis – Tarnybos nuostatų 24 straipsnis – Skundžiamus veiksmus atlikusio asmens pasitraukimas iš pareigų – Drausminės procedūros nepradėjimas – Tarnybos nuostatų 86 straipsnis – Atsakymas į pagalbos prašymą – Ieškinys dėl panaikinimo – Asmens nenaudai priimtas aktas – Teisės būti išklausytam pažeidimas – Motyvavimo stoka – Atsisakymas leisti susipažinti su tyrimo ataskaita ir kitais dokumentais – Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis – Atsakomybė“

Byloje T-65/19

AI, atstovaujamas advokačių L. Levi ir A. Champetier,

ieškovas,

prieš

Europos ligų prevencijos ir kontrolės centrą (ECDC), atstovaujamą J. Mannheim ir A. Iber, padedamų advokatų D. Waelbroeck ir A. Duron,

atsakovą,

dėl pagal SESV 270 straipsnį pateikto prašymo, pirma, panaikinti 2018 m. gegužės 18 d., birželio 20 d. ir spalio 26 d. ECDC sprendimus, priimtus atsakant į ieškovo pagalbos prašymą dėl psichologinio priekabiavimo ir jo prašymą leisti susipažinti su tam tikrais dokumentais, ir, antra, atlyginti patirtą žalą

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

kurį sudaro pirmininkas R. da Silva Passos, teisėjai L. Truchot ir M. Sampol Pucurull (pranešėjas),

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. spalio 1 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

I. Ginčo aplinkybės

1 Ieškovas AI Europos ligų prevencijos ir kontrolės centre (ECDC) buvo įdarbintas [*konfidencialu*] [1].

2 2017 m. birželio 20 d. ieškovas pateikė pagalbos prašymą (toliau – pirmasis pagalbos prašymas), kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Tarnybos nuostatai) 24 straipsnį, susijusį su tariamais jo skyriaus vadovo A (toliau – skyriaus vadovas) psichologinio priekabiavimo veiksmais. Išsamiai aprašęs šiuos veiksmus, ieškovas pateikė tokį prašymą:

„Prašau padėti išspręsti šią situaciją, kuri man kelia didelį stresą, ir taip pat išsiaiškinti, ar šis elgesys, kurį laikau pasikartojančiu, agresyviu ir piktnaudžiaujamu, yra psichologinis priekabiavimas.“

3 2017 m. liepos 14 d. ieškovas pateikė informacijos formą, papildančią pirmąjį pagalbos prašymą.

4 2017 m. rugpjūčio 7 d. ECDC pranešė Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF) apie pirmąjį pagalbos prašymą. 2017 m. rugsėjo 27 d., kelis kartus pasikeitusi su ECDC raštais, OLAF 0.1 skyriaus vadovė nusiuntė raštą ECDC direktorei (toliau – direktorė). Šiame rašte buvo nurodyta, kad OLAF nepradėjo tyrimo dėl tų pačių faktinių aplinkybių, kad ji atsižvelgė į tai, jog ECDC pradės savo tyrimą, ir kad tokiomis aplinkybėmis ji pati nepradės tyrimo.

5 2017 m. rugsėjo 28 d. direktorė įgaliojo buvusį Europos Komisijos pareigūną B atlikti tyrimą dėl skyriaus vadovo elgesio, dėl kurio skundėsi ieškovas ir kitas ECDC darbuotojas C, kuris taip pat buvo pateikęs pagalbos prašymą.

6 Tos pačios dienos raštu direktorė pranešė ieškovui apie tyrimą, pradėtą gavus pirmąjį pagalbos prašymą, ir apie tyrėjo paskyrimą. Ji taip pat jam nurodė, kad, „gavusi [B] ataskaitą, [ji] priims sprendimą šiuo klausimu“.

7 2017 m. spalio 9 d. tyrėjas pirmą kartą apklausė ieškovą.

8 2017 m. spalio 26 d. ieškovas susisiekė su direktore, kad informuotų apie tam tikrus skyriaus vadovo veiksmus, kurie panašūs į tuos, dėl kurių iš pradžių buvo skundžiamasi pirmajame pagalbos prašyme, ir kurių buvo imtasi per dieną prieš tai vykusį darbo susitikimą. Ieškovas direktorei pranešė apie tai, kad jaučiasi pažeidžiamas, ir apie nuogąstavimus dėl tą patį vakarą numatyto susitikimo, kuriame dalyvaus ir skyriaus vadovas. Šiomis aplinkybėmis ieškovas paprašė atleisti jį nuo užduočių, kurias atlikdamas jis turi bendrauti su skyriaus vadovu.

9 Tą pačią dieną direktorė atsakė el. laišku, kuriame pažymėjo, kad pertvarkė savo darbotvarkę tam, kad galėtų dalyvauti būsimame susitikime, dėl kurio nerimavo ieškovas. Pasibaigus šiam susitikimui ieškovas ir direktorė pirmą kartą aptarė užduotis, kurias atlikdamas ieškovas tiesiogiai bendrauja su skyriaus vadovu, ir sutarė per ateinančias dienas kartu pagalvoti apie tai, kaip laikinai reorganizuoti ieškovo darbą, kol bus baigtas tyrimas.

[1] Konfidencialūs duomenys nepateikiami.

10 Tada ieškovas raštu informavo direktorę apie tam tikrus problemos sprendimo būdus, kurie galėtų sumažinti psichologinio priekabiavimo riziką. Tarp „be konkrečios tvarkos“ išvardytų būdų buvo ieškovo siūlymas „atsakomybę vadovauti <…> skyriui laikinai perduoti kitam skyriaus vadovui“ arba „pabandyti vengti kontaktų pasiimant atostogas, dirbant nuotoliniu būdu ir taikant lankstų darbo laiką“.

11 2017 m. spalio 30 d. įvyko ieškovo ir direktorės susitikimas, o po jo 2017 m. lapkričio 7 d. el. laišku ji pasiūlė jam pasirinkti nenuolatinio nuotolinio darbo režimą ilgesniam nei paprastai numatytas laikotarpiui, pradedant nuo 2017 m. lapkričio 9 d. Tam, kad galėtų dalyvauti jau sutartuose susitikimuose ir organizuoti savo komandos darbą, ieškovas galiausiai atidėjo nuotolinio darbo pradžią iki 2017 m. lapkričio 13 d.

12 2017 m. lapkričio 25 d. įvyko antras ieškovo pokalbis su tyrėju, šįkart telefonu, per kurį ieškovas jam papasakojo apie skyriaus vadovo elgesį per 2017 m. spalio 25 d. susitikimą ir apie savo vėlesnį susirašinėjimą su direktore, primintą šio sprendimo 8–11 punktuose.

13 2017 m. gruodžio 13 d. ieškovas užbaigė nenuolatinio nuotolinio darbo laikotarpį. Tą pačią dieną skyriaus vadovas išėjo atostogų iki 2017 m. pabaigos. Savo ruožtu ieškovas išėjo atostogų 2018 m. pradžioje ir vėl pradėjo dirbti 2018 m. sausio 9 d.

14 2018 m. sausio 21 d. B pateikė ataskaitą direktorei (toliau – tyrimo ataskaita).

15 Skyriaus vadovas ėjo pareigas visą 2018 m. sausio mėn., o 2018 m. sausio 31 d. jis buvo išleistas laikinojo nedarbingumo atostogų ir jį pakeitė kitas asmuo.

16 2018 m. kovo 13 d. ieškovas, remdamasis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktu, paprašė leisti susipažinti su tyrimo ataskaita, įskaitant jos išvadas ir rekomendacijas.

17 2018 m. balandžio 3 d. baigėsi skyriaus vadovo laikinojo nedarbingumo atostogos. Tą dieną jis negrįžo į ankstesnes pareigas, bet jam buvo patikėtos užduotys, kurias tiesiogiai skyrė ir prižiūrėjo direktorė, nesant jokio hierarchinio ryšio su ieškovu.

18 2018 m. balandžio 6 d. sprendimu, kuriuo atsakoma į 2018 m. kovo 13 d. ieškovo prašymą (žr. šio sprendimo 16 punktą), direktorė atsisakė leisti jam susipažinti su tyrimo ataskaita motyvuodama tuo, kad procedūra, kuri buvo pradėta gavus pirmąjį pagalbos prašymą, nebuvo užbaigta. Be to, jos teigimu, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalyje numatyta kiekvieno asmens teisė susipažinti su savo byla leidžia apsaugoti jo teisę į gynybą, kai sprendimas daro neigiamą poveikį jo interesams.

19 2018 m. balandžio 6 d. įvyko skyriaus vadovo ir direktorės susitikimas; per šį susitikimą ji jį žodžiu informavo apie tyrimo rezultatus.

20 2018 m. balandžio 10 d. raštu ieškovas pateikė naują pagalbos prašymą (toliau – antrasis pagalbos prašymas). Šiame prašyme jis skundėsi tuo, kad rengiant tyrimo ataskaitą ir vėliau skyriaus vadovas susisiekė su keliais ECDC darbuotojais, kad jiems paaiškintų, jog aplinkybės, dėl kurių ieškovas skundėsi pirmajame pagalbos prašyme, yra nepatenkinto darbuotojo pramanai. Ieškovas taip pat pabrėžė, kad skyriaus vadovas grįžo į biurą, taigi gali toliau jį šmeižti arba tęsti psichologinį priekabiavimą prie jo.

21 2018 m. balandžio 16 d. raštu ieškovas, remdamasis Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsniu, 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 102) 13 straipsniu ir 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331), antrą kartą paprašė leisti susipažinti su tyrimo ataskaita.

22 2018 m. balandžio 16 d. turėjo įvykti antrasis direktorės ir skyriaus vadovo susitikimas, siekiant suteikti jam galimybę oficialiai pareikšti nuomonę dėl tyrimo ataskaitos, kuri jam per tą laiką buvo perduota. Skyriaus vadovo prašymu tam, kad jis galėtų parengti žodines pastabas, šis susitikimas buvo atidėtas iki 2018 m. gegužės 2 d.

23 2018 m. gegužės 8 d. sprendimu dar kartą buvo atsisakyta tenkinti ieškovo prašymą leisti susipažinti su tyrimo ataskaita (žr. šio sprendimo 21 punktą) motyvuojant tuo, kad, pirma, dar nebuvo priimtas joks jam neigiamą poveikį darantis sprendimas ir, antra, nebuvo nustatyta būtinybė atskleisti jam skyriaus vadovo, kitų ECDC darbuotojų ir išorės asmenų asmens duomenis. Be to, Reglamentu Nr. 45/2001 grindžiamas prašymas leisti susipažinti su dokumentais buvo perduotas ECDC duomenų apsaugos pareigūnui.

24 2018 m. gegužės 15 d. įvyko trečiasis direktorės ir skyriaus vadovo susitikimas, per kurį direktorė jį informavo apie ketinimą nutraukti jo sutartį pagal byloje taikytinos redakcijos Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – KTĮS) 47 straipsnio c punkto i papunktį.

25 2018 m. gegužės 15 d. raštu, parengtu iškart po šio susitikimo, skyriaus vadovas paprašė atleisti jį iš pareigų „tarnybos interesais“.

26 2018 m. gegužės 16 d. skyriaus vadovui adresuotu raštu ECDC direktorė patenkino jo prašymą. Šiame rašte, pirma, direktorė pažymėjo, kad tyrėjas padarė išvadą, jog, jo nuomone, pirmasis ieškovo pagalbos prašymas ir panašus kito ECDC darbuotojo prašymas gali būti patenkinti. Antra, direktorė priminė skyriaus vadovo pateiktas pastabas. Taigi, jo nuomone, atliekant tyrimą nebuvo laikomasi nekaltumo prezumpcijos principo, tyrimo ataskaitoje buvo padarytos kelios faktinės klaidos, kai kurie tyrime dalyvavę asmenys galėjo elgtis nesąžiningai ir jis niekada neketino kam nors pakenkti, bet veikė vadovaudamasis ECDC interesais. Trečia, direktorė nurodė, kad tyrimo ataskaitoje ji konstatavo kelias faktines klaidas ir kad skyriaus vadovas turėjo teisę imtis veiksmų dėl tam tikrų darbo našumo problemų, susijusių su keliais jo skyriaus darbuotojais. Vis dėlto, susipažinusi su tyrimo ataskaita ir jam pateiktais rimtais kaltinimais, įskaitant liudytojų parodymus, direktorė priėjo prie išvados, kad skyriaus vadovo valdymo būdas kėlė darbuotojams nereikalingą stresą ir nerimą. Šiomis aplinkybėmis direktorė nurodė, kad ECDC ir skyriaus vadovo pasitikėjimo ryšys nebegali būti atkurtas ir kad ji ketina nutraukti jo sutartį pagal KTĮS 47 straipsnio c punkto i papunktį. Tačiau pažymėjusi, kad skyriaus vadovas per tą laiką pateikė prašymą atleisti jį iš pareigų, direktorė šį prašymą patenkino nurodydama:

„Vis dėlto dabar teikiate prašymą jus atleisti, o tai praktiškai reiškia, kad paskutinė jūsų tarnybos diena bus prieš faktinę atleidimo dieną, taigi manau, kad tarnybos interesus atitiktų, jei Jūsų gegužės 15 d. prašymas būtų patenkintas. Jums taikomas dešimties mėnesių įspėjimo laikotarpis, o tai reiškia, kad paskutinė Jūsų tarnybos diena bus 2019 m. kovo 15 d.

Kaip diskutavome ir susitarėme per susitikimą, per įspėjimo laikotarpį dirbsite iš savo gyvenamosios vietos ir atliksite mano paskirtas užduotis.

Per įspėjimo laikotarpį turite laikytis lojalumo ECDC pareigos pagal Tarnybos nuostatų 11 straipsnį.“

27 2018 m. gegužės 18 d. direktorė nusiuntė ieškovui raštą dėl jo pirmojo pagalbos prašymo (toliau – pirmasis ginčijamas sprendimas). Šis raštas suformuluotas taip:

„Po to, kai išsiunčiau Jums 2017 m. rugsėjo 28 d. raštą, kuriame pranešiau apie pradėtą tyrimą dėl Jūsų <…> [pirmojo] pagalbos prašymo, susijusio su skyriaus vadovo <…> vykdomu psichologiniu priekabiavimu, dabar Jums rašau tam, kad informuočiau apie tyrimo pabaigą ir su tuo susijusią procedūrą. Sausio mėn. pabaigoje gavau išorės tyrėjo [B] ataskaitą. Tyrimo išvadose pakartojami Jūsų ir kito skundo pateikėjo teiginiai, kuriuos patvirtina ir kelių liudytojų parodymai. Tyrėjas daro išvadą, kad, kaip jis mano, abu skundai dėl priekabiavimo gali būti priimti.

Kaip žinote, [skyriaus vadovo] nebuvo pirmąją metų dalį, todėl tik dabar galėjau užbaigti procedūrą. Tyrimo ataskaitos išvadas perdaviau [skyriaus vadovui] balandžio mėn., jam grįžus į biurą, ir, laikydamasi procedūros, suteikiau jam galimybę pareikšti nuomonę dėl tyrimo rezultato.

Susipažinusi su ataskaita ir atsižvelgusi į turimą informaciją, priėjau prie išvados, kad esama psichologinio priekabiavimo įrodymų. Be to, galiu konstatuoti, kad ataskaitoje yra kelios faktinės klaidos. Atsižvelgdama į tai, kad [skyriaus vadovas], turint omenyje jo vaidmenį <…>, turėjo imtis veiksmų dėl tam tikrų klausimų, vis dėlto manau, kad tai, kaip jis bandė įveikti šiuos sunkumus, ir jo valdymo metodas darbuotojams kėlė nereikalingą stresą ir nerimą. Todėl ketinau imtis tam tikrų priemonių, bet per tą laiką [skyriaus vadovas] atsisakė pareigų ir daugiau į biurą neateis. Atsižvelgdama į tai, kad jo kurį laiką nebuvo, ir į paskesnį jo paskyrimą į direktorės tarnybą, taip pat į tai, kad jis buvo atleistas iš pareigų, tikiuosi, kad į Jūsų [pirmąjį] pagalbos prašymą buvo atsižvelgta ir kad Jums nerimą kėlusios situacijos nebeliko.“

28 2018 m. gegužės 29 d. skyriaus vadovas pateikė pagalbos prašymą dėl konfidencialios informacijos, susijusios su dėl jo vykdytu tyrimu, paskelbimo Švedijos žiniasklaidoje, taip pat dėl jo gautų anoniminių grasinimų. Dėl šio prašymo buvo pradėtas administracinis tyrimas; per šį tyrimą buvo išklausytas ieškovas.

29 2018 m. gegužės 30 d. raštu ieškovas trečią kartą paprašė leisti susipažinti su tyrimo ataskaita, šiame prašyme taip pat nurodydamas visus dokumentus, kuriais remdamasi ECDC direktorė priėmė pirmąjį ginčijamą sprendimą, įskaitant tuos, kuriais remdamasi ji padarė išvadą, kad tyrimo ataskaitoje yra „kelios faktinės klaidos“ (toliau – ginčijamas prašymas leisti susipažinti su dokumentais). Šis prašymas pateiktas remiantis Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsniu. Ieškovo teigimu, šis susipažinimas tapo būtinas, atsižvelgiant į pirmąjį ginčijamą sprendimą, ir turi esminę reikšmę, atsižvelgiant į jo antrąjį pagalbos prašymą. Tame pačiame rašte ieškovas paprašė daugiau informacijos apie skyriaus vadovo sutartinę padėtį po to, kai jis buvo atleistas iš pareigų, kaip nurodyta pirmajame ginčijamame sprendime.

30 Tos pačios dienos rašte, priimtame po 2018 m. gegužės 8 d. sprendimo (žr. šio sprendimo 23 punktą), ieškovas, remdamasis Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalimi, pateikė kartotinį prašymą leisti susipažinti su tyrimo ataskaita.

31 2018 m. birželio 20 d. ieškovo patarėjams skirtu raštu (toliau – antrasis ginčijamas sprendimas) direktorė atmetė šio sprendimo 29 punkte minėtą ginčijamą prašymą leisti susipažinti su dokumentais; ji pažymėjo:

„Nurodėte, kad [Jūsų kliento] prašymas grindžiamas tuo, kad jis mano patyręs žalos dėl [pirmojo ginčijamo] sprendimo, kuris jam buvo perduotas 2018 m. gegužės 18 d. rašte. Tinkamai įvertinusi pateiktus argumentus, nesuprantu, kaip galėtų būti paveikti Jūsų kliento interesai, nes [pirmojo] pagalbos prašymo neatmečiau kaip nepagrįsto. Be to, Jūsų klientas turėjo galimybę pateikti savo nuomonę vykstant tyrimui. 2018 m. balandžio 10 d. Jūsų kliento pateiktas [antrasis] pagalbos prašymas <…> taip pat negali pagrįsti tokio prašymo, nes dėl jo dar nebuvo prieita prie jokios išvados.

Todėl esu linkusi manyti, kad galimybė susipažinti su ataskaita ir kitais dokumentais nėra būtina remiantis [Pagrindinių teisių] chartijos 41 straipsniu.

Manau, kad ši išvada atitinka [Sąjungos] jurisprudenciją, pagal kurią aiškinant teisės į gynybą apimtį, tyrimo procedūros, pradėtos gavus darbuotojo pagalbos prašymą dėl priekabiavimo, jokiu būdu negalima prilyginti prieš šį darbuotoją pradėtai tyrimo procedūrai. Panašiais atvejais teisė susipažinti su byla, grindžiama Pagrindinių teisių chartija, pareiškėjams net nebuvo suteikta, nors buvo padaryta išvada, kad priekabiavimo negalima įrodyti.“

32 Tos pačios dienos raštu (toliau – antrasis 2018 m. birželio 20 d. raštas) direktorė atsakė į kartotinį prašymą leisti susipažinti su tyrimo ataskaita, pateiktą 2018 m. gegužės 30 d. remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001 (žr. šio sprendimo 30 punktą), ir į ieškovo prašymą, pateiktą 2018 m. balandžio 16 d. remiantis Reglamentu Nr. 45/2001 (žr. šio sprendimo 21 punktą). Šiame rašte direktorė konstatavo, kad ieškovas galėjo, pirma, vietoje susipažinti su nekonfidencialia tyrimo ataskaitos versija ir, antra, pagal Reglamento Nr. 45/2001 13 straipsnį gauti dokumentą su savo asmens duomenimis.

33 2018 m. liepos 2 d. ieškovas pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį pateikė skundą dėl pirmojo ir antrojo ginčijamų sprendimų. Šiame skunde jis pateikė prašymą atlyginti neturtinę žalą, kurią patyrė dėl visiško jo, kaip aukos, statuso nepripažinimo, drausminės nuobaudos neskyrimo skyriaus vadovui ir apsaugos priemonių netaikymo pateikus pirmąjį pagalbos prašymą. Ši žala padidėjo, be kita ko, dėl atsisakymo leisti susipažinti su tyrimo ataskaita. Ieškovas pažymėjo, kad „dėl žalos, tiesiogiai patirtos dėl ECDC priekabiavimo ir nusižengimo, padaryto neužtikrinus darbo sąlygų, atitinkančių orumo, sveikatos ir saugos standartus, bus pateikti atskiri prašymai“.

34 2018 m. rugsėjo 7 d. raštu direktorė, apklaususi tam tikrus darbuotojus, informavo ieškovą, kad nėra jokių įrodymų, patvirtinančių teiginius, kuriuos jis suformulavo antrajame pagalbos prašyme (žr. šio sprendimo 20 punktą), ir šį prašymą atmetė.

35 2018 m. rugsėjo 12 d. ieškovas galėjo vietoje susipažinti su nekonfidencialia tyrimo ataskaitos versija. Jis pasirašė dalyvavimo lapą ir ranka parašė, kad ginčija galimybės susipažinti su šia ataskaita sąlygas.

36 2018 m. spalio 11 d. ieškovas ir kiti keturi ECDC darbuotojai pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį pateikė prašymą atlyginti neturtinę ir turtinę žalą, kurią jie patyrė dėl ECDC neveikimo laikotarpiu nuo 2012 m. iki 2018 m., kiek tai susiję su skyriaus vadovo veiksmais jų atžvilgiu.

37 2018 m. spalio 26 d. raštu (toliau – sprendimas atmesti skundą) direktorė atmetė 2018 m. liepos 2 d. ieškovo skundą (žr. šio sprendimo 33 punktą). Pirmiausia direktorė ginčijo skundo priimtinumą tvirtindama, kad pirmasis ginčijamas sprendimas nėra ieškovo nenaudai priimtas aktas. Toliau ji tvirtino, kad skyriaus vadovo elgesys šiame sprendime nebuvo sumenkintas. Direktorė patikslino, kad „dėl [skyriaus vadovo] elgesio sunkumo [ji] ėmėsi tinkamų priemonių tyrimo rezultatui valdyti“. Ji taip pat priminė, kad pirmuoju ieškovo pagalbos prašymu siekiama „užbaigti situaciją ir ištirti nurodytus faktus“. Ji taip pat apibūdino apsaugos priemones, kurių ieškovo atžvilgiu buvo imtasi prieš priimant pirmąjį ginčijamą sprendimą. Be to, ji nurodė patenkinusi skyriaus vadovo prašymą atleisti iš pareigų „tarnybos interesais“. Direktorė taip pat pabrėžė, kad 2018 m. rugsėjo 12 d. ieškovas galėjo susipažinti su nekonfidencialia tyrimo ataskaitos versija. Jos teigimu, jam nebuvo sudaryta galimybė išsamiai susipažinti su ataskaita dėl liudytojų ir paties skyriaus vadovo apklausos konfidencialumo apsaugos, problemos opumo ir būtinybės išsaugoti ECDC gebėjimą atlikti tyrimus. Galiausiai direktorė atmetė skunde pateiktą prašymą atlyginti žalą.

38 2018 m. lapkričio 21 d. ieškovas pateikė Europos ombudsmenui skundą dėl antrojo 2018 m. birželio 20 d. rašto, nurodyto šio sprendimo 32 punkte.

39 2018 m. gruodžio 5 d. ieškovas pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį pateikė skundą dėl 2018 m. rugsėjo 7 d. rašto dėl jo antrojo pagalbos prašymo (žr. šio sprendimo 34 punktą).

40 2019 m. vasario 11 d. direktorė atmetė visą šio sprendimo 36 punkte minėtą prašymą atlyginti žalą.

41 2018 m. gruodžio 5 d. ieškovui pateikus skundą, 2019 m. kovo 6 d. raštu direktorė atsiėmė 2018 m. rugsėjo 7 d. raštą, kuriuo atmestas antrasis pagalbos prašymas (žr. šio sprendimo 34 punktą).

42 2019 m. kovo 15 d. rašte direktorė pateikė ieškovui įvairių liudytojų, apklaustų gavus antrąjį pagalbos prašymą, parodymų santrauką ir pakvietė jį į pokalbį; jis įvyko 2019 m. kovo 25 d.

43 2019 m. kovo 15 d., pasibaigus įspėjimo laikotarpiui, skyriaus vadovas galutinai išėjo iš ECDC.

44 2019 m. balandžio 5 d. raštu direktorė pranešė ieškovui, kad, nesant motyvų, pateisinančių išsamesnį antrajame pagalbos prašyme nurodytų faktinių aplinkybių nagrinėjimą, ji nusprendė atmesti šį prašymą.

45 2019 m. birželio 6 d. sprendime ombudsmenas konstatavo, kad ECDC nevykdė blogo administravimo, kai antru 2018 m. birželio 20 d. raštu ieškovui suteikė galimybę tik iš dalies susipažinti su tyrimo ataskaita.

II. Procesas ir šalių reikalavimai

46 2019 m. vasario 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovo ieškinį.

47 Dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. vasario 12 d.) ieškovas paprašė, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 66 straipsnį jam būtų suteiktas anonimiškumas. 2019 m. balandžio 30 d. sprendimu Bendrasis Teismas šį prašymą patenkino.

48 2019 m. spalio 21 d. sprendimu Bendrojo Teismo pirmininkas, taikydamas Procedūros reglamento 27 straipsnio 3 dalį, paskyrė bylą naujam teisėjui pranešėjui, paskirtam į septintąją kolegiją.

49 Teisėjo pranešėjo siūlymu 2020 m. gegužės 26 d. Bendrasis Teismas (septintoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

50 2020 m. birželio 19 d. nutartimi Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 91 straipsnio c punktu ir 104 straipsniu, įpareigojo ECDC pateikti dokumentus, su kuriais neleista susipažinti antruoju ginčijamu sprendimu. Šie dokumentai Bendrajam Teismui buvo perduoti 2020 m. rugpjūčio 27 d., tačiau vadovaujantis Procedūros reglamento 104 straipsniu ieškovui jie nebuvo perduoti.

51 2020 m. birželio 24 d. teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, pateikė šalims kelis rašytinius klausimus ir paprašė perduoti tam tikrus dokumentus. Šalys šiuos prašymus įvykdė per nustatytą terminą.

52 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodinius klausimus per 2020 m. spalio 1 d. posėdį.

53 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti pirmąjį ir antrąjį ginčijamus sprendimus ir prireikus sprendimą atmesti skundą,

– įpareigoti atlyginti patirtą neturtinę žalą, *ex aequo et bono* vertinamą 40 000 EUR,

– priteisti iš ECDC bylinėjimosi išlaidas.

54 ECDC Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti visą ieškinį kaip iš dalies nepriimtiną ir kaip visiškai nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

A. Dėl ieškinio dalyko

55 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo ne tik panaikinti pirmąjį ir antrąjį ginčijamus sprendimus, bet ir „prireikus“ panaikinti sprendimą atmesti skundą.

56 Remiantis suformuota jurisprudencija, reikalavimais panaikinti, nors ir formaliai pareikštais dėl sprendimo atmesti skundą, Bendrajame Teisme siekiama užginčyti tą aktą, dėl kurio buvo pateiktas skundas, kai šių reikalavimų turinys nėra savarankiškas (žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Curto / Parlamentas*, T-275/17, EU:T:2018:479, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

57 Vis dėlto, kai sprendimo atmesti skundą apimtis skiriasi nuo akto, dėl kurio pateiktas šis skundas, apimties, ypač kai jame yra pakeistas pradinis sprendimas arba peržiūrėta ieškovo situacija atsižvelgiant į naujas teisines ir faktines aplinkybes, į kurias būtų atsižvelgta, jei jos būtų susiklosčiusios arba kompetentingai institucijai žinomos prieš priimant pradinį sprendimą,

Bendrajam Teismui gali tekti priimti konkretų sprendimą dėl reikalavimų, formaliai pateiktų dėl sprendimo atmesti skundą (žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *ZQ / Komisija*, T-647/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:884, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

58 Nagrinėjamu atveju sprendimu atmesti skundą nėra vien patvirtinamas antrasis ginčijamas sprendimas, nes direktorė pateikė savo poziciją dėl naujų aplinkybių, susiklosčiusių po to sprendimo priėmimo ir po skundo pateikimo dienos. Iš tiesų dėl dokumentų, su kuriais antruoju ginčijamu sprendimu nebuvo leista susipažinti, direktorė konstatavo, kad 2018 m. rugsėjo 12 d. ieškovas galiausiai galėjo vietoje susipažinti su nekonfidencialia tyrimo ataskaitos versija ir, remiantis Reglamento Nr. 45/2001 13 straipsniu, gauti dokumentą su savo asmens duomenimis.

59 Šiomis aplinkybėmis reikia priimti sprendimą dėl reikalavimų panaikinti tiek pirmąjį ir antrąjį ginčijamus sprendimus, tiek sprendimą atmesti skundą.

60 Be to, sprendime atmesti skundą patikslinami tam tikri pirmojo ir antrojo ginčijamų sprendimų motyvai. Kiek tai susiję su pirmuoju ginčijamu sprendimu, jame pripažįstamas skyriaus vadovo elgesio „sunkumas“ ir patikslinamos, be kita ko, aplinkybės, dėl kurių direktorė „tarnybos interesais“ sutiko patenkinti jo prašymą atleisti pareigų. Dėl antrojo ginčijamo sprendimo jame priduriama, kad ieškovui nebuvo suteikta galimybė išsamiai susipažinti su tyrimo ataskaita dėl liudytojų ir paties skyriaus vadovo apklausos konfidencialumo apsaugos, problemos opumo ir būtinybės išsaugoti ECDC gebėjimą atlikti tyrimus. Todėl, turint omenyje ikiteisminės procedūros kintamą pobūdį, į šiuos papildomus motyvus taip pat reikės atsižvelgti nagrinėjant pirmojo ir antrojo ginčijamų sprendimų teisėtumą, nes šie motyvai turi sutapti su šių sprendimų motyvais (šiuo klausimu žr. 2009 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Komisija / Birkhoff*, T-377/08 P, EU:T:2009:485, 55 ir 56 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

B. Dėl reikalavimo panaikinti

1. Dėl prašymo panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą

61 Grįsdamas prašymą panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą, papildytą sprendimu atmesti skundą, ieškovas nurodo tris pagrindus. Pirmasis pagrindas siejamas su teisės būti išklausytam pažeidimu, antrasis – su pareigos motyvuoti pažeidimu, o trečiasis – su Tarnybos nuostatų 24 ir 86 straipsnių pažeidimu.

62 ECDC prašo Bendrojo Teismo pripažinti šį prašymą dėl panaikinimo akivaizdžiai nepriimtinu, nes nėra ieškovo nenaudai priimto akto. Kaip subsidiarų jis Bendrajam Teismui pateikia prašymą atmesti šiuos tris pagrindus kaip nepagrįstus.

a) Pirminės pastabos

63 Pirmiausia reikia priminti administracijai tenkančias pareigas, kai pagalbos prašymą pateikia pareigūnas arba tarnautojas.

64 Kai į tam tikros institucijos paskyrimų tarnybą arba tam tikrais atvejais sudaryti tarnybos sutartis įgaliotą tarnybą (toliau – STSĮT) kreipiamasi pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį ir pateikiamas pagalbos prašymas pagal minėtų nuostatų 24 straipsnį, pareiga suteikti pagalbą reiškia, kad susiklosčius situacijai, kuri nedera su tarnybos drausme ir įprastine tvarka, ši

institucija turi įsikišti ir veikti skubiai ir rūpestingai, kaip to atitinkamu atveju reikalauja situacija, kad išsiaiškintų aplinkybes, o jas išsiaiškinusi – imtis atitinkamų priemonių. Tam pakanka, kad institucijos apsaugos prašantis pareigūnas ar tarnautojas pateiktų pirminių įrodymų dėl išpuolių, kuriuos teigia patyręs. Gavusi tokią informaciją atitinkama institucija turi imtis atitinkamų priemonių, pavyzdžiui, pradėti administracinį tyrimą, kad nustatytų aplinkybes, dėl kurių pateiktas skundas, bendradarbiaudama su skundą pateikusiu asmeniu, ir, atsižvelgdama į tyrimo rezultatus, imtis reikiamų priemonių, pavyzdžiui, pradėti drausminę procedūrą dėl asmens, kurio elgesys skundžiamas, jei atlikusi administracinį tyrimą administracija konstatuoja psichologinio priekabiavimo buvimą (žr. 2019 m. spalio 3 d. Sprendimo *DQ ir kt. / Parlamentas*, T-730/18, EU:T:2019:725, 80 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

65 Tarnybos nuostatų 24 straipsnyje numatyta pareiga padėti reikalauja laiku informuoti pagalbos prašytojus apie veiksmus, kurių ketinama imtis dėl jų prašymo. Konkrečiai kalbant, jeigu pradedama drausminė procedūra, pagalbos prašytojas turi būti informuotas apie paskirtos sankcijos pobūdį ir sunkumą (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 3 d. Sprendimo *DQ ir kt. / Parlamentas*, T-730/18, EU:T:2019:725, 108 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, kai pateikiamas pagalbos prašymas dėl tariamų priekabiavimo veiksmų, visi administracijos sprendimai dėl šių veiksmų buvimo ar nebuvimo turi būti greiti, aiškūs ir motyvuoti (šiuo klausimu žr. 2000 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Campogrande / Komisija*, T-136/98, EU:T:2000:281, 58 punktą).

66 Taip pat reikia pažymėti, kad pats psichologinio priekabiavimo pripažinimas paskyrimų tarnybai atlikus administracinį tyrimą gali turėti teigiamos įtakos asmenų, prie kurių priekabiauta, psichologinės reabilitacijos procesui, o, be to, šiuo pripažinimu šie asmenys gali remtis, jei nuspręstų pareikšti ieškinį nacionaliniame teisme (žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Curto / Parlamentas*, T-275/17, EU:T:2018:479, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

67 Atsižvelgiant į šiuos argumentus reikia nagrinėti prašymo panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą priimtinumą ir jo pagrįstumą.

b) Dėl priimtinumo

68 Formaliai nepateikdamas ieškinio dalies nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, ECDC tvirtina, kad prašymas panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą yra akivaizdžiai nepriimtinas. ECDC teigimu, administracinis tyrimas nebuvo nutrauktas nesiėmus veiksmų. Priešingai nei kitais jurisprudencijoje nagrinėtais atvejais, šioje byloje skundas nebuvo atmestas. Atvirkščiai, visas pirmasis ieškovo pagalbos prašymas, kuriame prašoma padėti užbaigti situaciją ir įvertinti skyriaus vadovo elgesį, buvo patenkintas.

69 Visų pirma, ECDC teigimu, pateikus šį prašymą buvo imtasi kelių priemonių, kurių pirmoji buvo 2017 m. rugpjūčio 7 d. kreipimasis į OLAF. Direktorė tyrimą pradėjo po to, kai OLAF patvirtino, kad savo iniciatyva nebuvo atlikusi tyrimo. Nuo 2017 m. spalio 26 d. ieškovas nebeturėjo tiesioginio ryšio su skyriaus vadovu. Vėliau, remdamasi tyrimo ataskaita ir vadovaudamasi tarnybos interesais, direktorė 2018 m. gegužės 16 d. sutiko atleisti skyriaus vadovą iš pareigų nuo 2019 m. kovo 16 d., t. y. likus pusantro mėnesio iki dienos, kai jis pasieks pensinį amžių. ECDC nurodo, kad pradėta drausminė procedūra gali trukti ilgą laiką ir nebūtinai baigiasi didžiausia sankcija – atitinkamo asmens atleidimu iš pareigų. Galiausiai per skyriaus vadovui nustatytą įspėjimo laikotarpį buvo taikomos kontrolės priemonės. Konkrečiai kalbant, jis per atstumą

vykdė direktorės tiesiogiai skiriamas ir prižiūrimas užduotis. Be to, antrajame pagalbos prašyme ieškovas nepateikė jokių įrodymų, kad psichologinio priekabiavimo situacija tęsėsi po to, kai buvo priimtas pirmasis ginčijamas sprendimas.

70 Toliau, kiek tai susiję su tariamu skyriaus vadovo elgesio sunkumo sumenkinimu, ECDC mano, kad to negalima nustatyti nei iš pirmojo ginčijamo sprendimo teksto, nei apskritai iš visų priemonių, kurių direktorė ėmėsi po pirmojo pagalbos prašymo pateikimo.

71 Galiausiai dėl sankcijų, kurios, ieškovo teigimu, turėjo būti skirtos, ECDC priduria, kad jis neprivalo nei pradėti drausminės procedūros, nei skirti sankcijos tuo atveju, kai tokią procedūrą siūloma pradėti užbaigus tyrimą parengtoje ataskaitoje. Pagalbos prašyme prašoma ne skirti sankcijas tariamam psichologinį priekabiavimą vykdžiusiam asmeniui, o veikiau padėti prašytojui. Be to, nagrinėjama situacija yra ypatinga dėl skyriaus vadovo pasitraukimo iš pareigų. Bet kuriuo atveju diskusija dėl sankcijos pagrįstumo nėra susijusi su klausimu, ar pirmasis ginčijamas sprendimas buvo nenaudingas ieškovui. Be to, per posėdį ECDC pažymėjo, kad pirmajame pagalbos prašyme ieškovas direktorės nepaprašė pradėti drausminės procedūros prieš skyriaus vadovą.

72 Savo ruožtu ieškovas tvirtina, kad, priešingai, nei sprendime atmesti skundą ir nagrinėjant šį ieškinį teigė ECDC, pirmasis ginčijamas sprendimas yra jo nenaudai priimtas aktas. Šiuo klausimu jis pabrėžia, kad, nepaisant priemonių, kurių direktorė ėmėsi per administracinį tyrimą, aprašytų šio sprendimo 69 punkte, pirmasis ginčijamas sprendimas nebuvo jį visiškai tenkinantis. Viena vertus, direktorė aiškiai ir nedviprasmiškai nepripažino, kad skyriaus vadovas vykdė psichologinį priekabiavimą prie ieškovo. Šiame sprendime vartojami žodžiai „priekabiavimo elementai“ patvirtina jo dviprasmiškumą ir menkina skyriaus vadovo elgesio jo atžvilgiu poveikį. Kita vertus, nors tyrėjas pripažino jo skundo pagrįstumą, direktorė nesiėmė jokių „atitinkamų priemonių“ dėl to, kad skyriaus vadovas savanoriškai pasitraukė iš pareigų. Konkrečiai kalbant, nebuvo pradėta jokia drausminė procedūra.

73 Pagal Tarnybos nuostatų 91 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį bet kuris Europos Sąjungos ir asmens, kuriam taikomi šie nuostatai, ginčas dėl tokio asmens nenaudai priimto akto, kaip apibrėžta jų 90 straipsnio 2 dalyje, teisėtumo priklauso Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai.

74 Pagal jurisprudenciją asmens nenaudai priimti aktai, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį, yra tik tie aktai ar priemonės, kurie sukelia privalomų teisinių padarinių, galinčių daryti poveikį pareigūno ar tarnautojo interesams, aiškiai pakeisdami jo teisinę padėtį. Tokie aktai, kalbant apie tarnautoją, kuriam taikomos KTĮS, turi būti priimti STSĮT ir turi būti sprendžiamojo pobūdžio (žr. 2015 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Gyarmathy / ENNSC*, F-79/13, EU:F:2015:49, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Asmens nenaudai priimto akto sąvoka apima ir sprendimus, ir tuos atvejus, kai administracija nesiima priemonės, aiškiai arba netiesiogiai nustatytos Tarnybos nuostatuose siekiant užtikrinti pareigūnų teises (žr. 1996 m. spalio 25 d. Nutarties *Lopes / Teisingumo Teismas*, T-26/96, EU:T:1996:157, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

75 Be to, kad pareigūno ar buvusio pareigūno ieškinys, pareikštas pagal Tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsnius, dėl jo nenaudai priimto teisės akto, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį, panaikinimo būtų priimtinas, šis asmuo ieškinio pareiškimo metu turi turėti faktinį ir pakankamai aiškų suinteresuotumą, kad minėtas aktas būtų panaikintas; toks

suinteresuotumas reiškia, kad prašymo panaikinti rezultatas šiam asmeniui gali būti naudingas (žr. 2010 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Komisija / Strack*, T-526/08 P, EU:T:2010:506, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

76 Nagrinėjamu atveju pirmąjį ginčijamą sprendimą direktorė, kaip STSĮT, priėmė atsakydama į ieškovo pirmąjį pagalbos prašymą, kad jam praneštų apie 2017 m. rugsėjo 28 d. pradėto tyrimo užbaigimą ir su tuo susijusios procedūros baigtį, vykdydama Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalyje ir 24 straipsnyje nustatytas pareigas. Konkrečiai kalbant, remdamasi tyrimo ataskaita ir turima informacija, direktorė kvalifikavo skundžiamą elgesį pagal Tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį ir informavo ieškovą apie veiksmus, kurių buvo imtasi dėl šio pagalbos prašymo. Todėl šis sprendimas sukelia teisinių padarinių, galinčių paveikti ieškovo interesus. Taigi pirmasis ginčijamas sprendimas yra sprendžiamojo pobūdžio ir yra asmeniui nepalankus aktas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 74 punkte primintą jurisprudenciją.

77 Dėl ieškovo suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl pirmojo ginčijamo sprendimo reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 64 punkte nurodytą jurisprudenciją, atsakydama į pirmąjį pagalbos prašymą, direktorė privalėjo, pirma, imtis atitinkamų priemonių, kad nustatytų faktines aplinkybes, dėl kurių pateiktas šis prašymas, ir, antra, atsižvelgdama į tyrimo rezultatus taikyti tas priemones, kurių reikėjo.

78 Buvo nuspręsta, kad veiksmingos teisminės kontrolės reikalavimams būdinga tai, jog pagalbos prašytojas, pareikšdamas ieškinį dėl sprendimo dėl jo prašymo, gali ginčyti atsakant į šį prašymą priimtų priemonių tinkamumą, įskaitant atvejį, kai jis šių priemonių autorių kaltina tuo, kad nebuvo pradėta drausminė procedūra prieš trečiąjį asmenį, kuris pripažintas kaltu dėl psichologinio priekabiavimo, jei jis šiuo atžvilgiu pateikia su jo asmenine situacija susijusius kaltinimus (šiuo klausimu žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *SQ / EIB*, T-377/17, EU:T:2018:478, 124 punktą).

79 Kaip matyti iš šio sprendimo 85–116 punktų, kalbant apie trečiąjį pagrindą, pateiktą dėl pirmojo ginčijamo sprendimo, pažymėtina, kad šalys nesutaria dėl to, ar direktorė laikėsi pareigos suteikti pagalbą. Priešingai nei ieškovas, ECDC mano, kad direktorė visiškai patenkino pirmąjį pagalbos prašymą. Tuos pačius argumentus ECDC pateikia ginčydamas šio prašymo dėl panaikinimo priimtinumą, motyvuodamas tuo, kad pirmasis ginčijamas sprendimas nėra ieškovo nenaudai priimtas aktas.

80 Ieškovo suinteresuotumo kreiptis į teismą dėl pirmojo ginčijamo sprendimo ECDC negali padaryti priklausomo nuo prieštaravimų, kuriais jis grindžia savo prašymą dėl panaikinimo, pagrįstumo (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 4 d. Sprendimo *European Dynamics Luxembourg ir kt. / Europos Sąjungos geležinkelių agentūra*, T-392/15, EU:T:2017:462, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiuo klausimu reikia priminti, kad ieškovo suinteresuotumas akto panaikinimu reiškia, kad šis panaikinimas gali jam gali būti naudingas, bet ne tai, kad yra aišku, jog dėl to jis turės tokios naudos (2012 m. spalio 23 d. Sprendimo *Strack / Komisija*, F-44/05 RENV, EU:F:2012:144, 101 punktas).

81 Nagrinėjamu atveju, jei Bendrasis Teismas manytų, kad prašymas panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą yra pagrįstas, tai reikštų, kad direktorė, atsakydama į ieškovo pirmąjį pagalbos prašymą, vėliau turėtų priimti naują sprendimą, kuriame galėtų būti aiškiau išdėstytos faktinės aplinkybės ir prireikus pradėta drausminė procedūra prieš skyriaus vadovą. Šiuo požiūriu šis ieškinys gali jam suteikti naudos. Todėl ieškovas yra suinteresuotas kreiptis į teismą dėl pirmojo ginčijamo sprendimo.

82 Priešingai, nei per teismo posėdį teigė ECDC, tai, kad pirmajame pagalbos prašyme ieškovas formaliai nepaprašė direktorės pradėti drausminės procedūros prieš skyriaus vadovą, negali paneigti jo suinteresuotumo kreiptis į teismą. Iš tiesų, kaip priminta šio sprendimo 64 punkte, tam, kad institucija, kuriai pateiktas pagalbos prašymas, privalėtų nustatyti ginčijamas faktines aplinkybes ir remdamasi jomis padaryti atitinkamas išvadas, įskaitant drausminės procedūros prieš kaltinamą asmenį pradėjimą, pakanka, kad pareigūnas ar tarnautojas, kuris prašo institucijos pagalbos, savo pagalbos prašyme pateiktų pirminių įrodymų dėl išpuolių, kuriuos teigia patyręs.

83 Remiantis visu tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ECDC pateiktas nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas turi būti atmestas.

c) Dėl esmės

84 Bendrasis Teismas mano, kad prieš nagrinėjant pirmąjį ir antrąjį pagrindus pirmiausia reikia išnagrinėti trečiąjį pagrindą.

1) Dėl trečiojo pagrindo, iš esmės siejamo su Tarnybos nuostatų 24 ir 86 straipsnių pažeidimu

85 Trečiasis ieškinio pagrindas pavadintas „Akivaizdi vertinimo klaida ir akivaizdi faktinė klaida – Tarnybos nuostatų 86 straipsnio pažeidimas“. Kaip ieškovas nurodė per teismo posėdį atsakydamas į Bendrojo Teismo klausimą, šis pagrindas iš esmės susijęs su Tarnybos nuostatų 24 ir 86 straipsnių pažeidimu. Iš tiesų, nors ieškovas savo rašytiniuose dokumentuose formaliai daro nuorodą tik į Tarnybos nuostatų 86 straipsnį, Tarnybos nuostatų 24 straipsnio pažeidimas matomas iš šiam pagrindui pagrįsti pateiktų argumentų, pagal kuriuos ECDC atsakymas į jo pirmąjį pagalbos prašymą netenkina iš esmės dėl dviejų priežasčių.

86 Pirma, direktorė elgesio, apie kurį pranešta, „tinkamai“ nekvalifikavo kaip psichologinio priekabiavimo ir neinformavo ieškovo apie sąlygas, kuriomis skyriaus vadovas pateikė prašymą atleisti iš pareigų ir kuriomis jis vykdys įspėjimo terminą, taip pažeisdama Tarnybos nuostatų 24 straipsnį.

87 Antra, tai, kad buvo patenkintas skyriaus vadovo prašymas atleisti iš pareigų nepradedant drausminės procedūros, neatitinka Tarnybos nuostatų 24 ir 86 straipsnių.

88 Reikia pažymėti, kad iš ieškovo rašytinių dokumentų ECDC galėjo padaryti išvadą, jog trečiąjį pagrindą, pateiktą grindžiant prašymą panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą, jis netiesiogiai, bet vienareikšmiškai grindė, be kita ko, Tarnybos nuostatų 24 straipsnio nuostatomis. Iš ECDC rašytinių dokumentų matyti, kad jo atsiliepime į ieškinį pateiktais argumentais siekiama paneigti priekaištą, susijusį su tuo, kad, pažeidžiant minėtą 24 straipsnį, faktinės aplinkybės, dėl kurių pateiktas pirmasis pagalbos prašymas, nebuvo pakankamai kvalifikuotos kaip psichologinis priekabiavimas, o ne tik ginčyti Tarnybos nuostatų 86 straipsniu grindžiamą ieškovo prašymą pradėti drausminę procedūrą. Tuo remiantis darytina išvada, kad reikia atmesti trečiojo pagrindo nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, kurį ECDC pateikė per teismo posėdį ir kuris siejamas su tuo, kad šis pagrindas buvo pavėluotai grindžiamas Tarnybos nuostatų 24 straipsniu.

i) Dėl Tarnybos nuostatų 24 straipsnio pažeidimo, nes faktinės aplinkybės nebuvo „tinkamai“ kvalifikuotos kaip psichologinis priekabiavimas ir nebuvo apibūdintos priemonės, kurių imtasi skyriaus vadovo atžvilgiu

89 Ieškovas pažymi, kad pirmasis ginčijamas sprendimas grindžiamas tyrimo ataskaita (jos turinys jam nebuvo atskleistas), padarant išvadą dėl psichologinio priekabiavimo „elementų“ buvimo. Tai darydamas ECDC aiškiai nepatvirtino, kad skyriaus vadovo elgesys yra psichologinis priekabiavimas, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį. Atsižvelgiant į tyrimo ataskaitą ir ieškovo bei kitų ECDC personalo narių parodymus, šis elgesys turėjo būti „tinkamai“ kvalifikuotas kaip priekabiavimas. Atsakydamas į pirmąjį pagalbos prašymą, ECDC turėjo pateikti aiškią poziciją dėl psichologinio priekabiavimo buvimo ar nebuvimo.

90 Be to, priemonės, kurių ECDC ėmėsi skyriaus vadovo atžvilgiu, nėra pakankamas atsakymas į pirmąjį ieškovo pagalbos prašymą. Šiuo klausimu jis teigia, kad ieškinio pareiškimo momentu niekam nebuvo tiksliai žinomas skyriaus vadovo profesinis statusas ECDC, jo pareigos ar, konkrečiau kalbant, jo prašymo atleisti iš pareigų pateikimo sąlygos. Esant tokioms aplinkybėms jis galėjo šmeižti ieškovą įspėjimo laikotarpiu, kaip ieškovas nurodė antrajame pagalbos prašyme.

91 ECDC atsikerta, kad pirmajame ginčijamame sprendime skyriaus vadovo elgesys nesumenkinamas. ECDC niekada nemanė, kad nurodytos faktinės aplinkybės nėra „bet kokios formos“ priekabiavimas, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 12a straipsnį. Be to, nebuvo taip, kad nebuvo paskirta jokia bausmė, nes ECDC visiškai patenkino ieškovo pirmąjį pagalbos prašymą.

92 Atsakydamas į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktą klausimą, ECDC paaiškino, kad su byla susijusiems asmenims, kuriuos prižiūrėjo skyriaus vadovas, buvo pranešta apie jo pasitraukimą iš pareigų ir apie tai, kad pasibaigus įspėjimo laikotarpiui jis išeis iš ECDC. ECDC valdymo komitetui, sudarytam iš visų valstybių narių atstovų, taip pat buvo išsiųstas raštas, kuriame buvo nurodytas psichologinis priekabiavimas ir aplinkybės, kuriomis skyriaus vadovas palieka tarnybą. Taigi šio komiteto nariai buvo informuoti apie konkrečias aplinkybes, kuriomis skyriaus vadovas turėjo atsisakyti savo pareigų.

93 Šiuo klausimu reikia priminti, kad administracinio tyrimo tikslas – nustatyti faktines aplinkybes ir, susipažinus su informacija, padaryti atitinkamas išvadas, tiek atsižvelgiant į konkretų atvejį, dėl kurio atliekamas tyrimas, tiek apskritai siekiant laikytis gero administravimo principo, kad tokia situacija ateityje nepasikartotų (žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Curto / Parlamentas*, T-275/17, EU:T:2018:479, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

94 Kai, atsakydamos į pagalbos prašymą dėl nurodytų priekabiavimo faktų, paskyrimų tarnyba arba STSĮT mano, kad yra pakankamų pirminių įrodymų, dėl kurių būtina pradėti administracinį tyrimą, būtina, kad šis tyrimas būtų užbaigtas tam, kad administracija, susipažinusi su po šio tyrimo parengtos ataskaitos išvadomis, galėtų priimti galutinę poziciją šiuo klausimu, kuri leistų jai arba netenkinti pagalbos prašymo arba, kai nurodyti faktai pasitvirtina ir patenka į Tarnybos nuostatų 12a straipsnio taikymo sritį, be kita ko, inicijuoti drausminę procedūrą, kad prireikus tariamam priekabiautojui būtų skirtos drausminės nuobaudos (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, T-570/16, EU:T:2017:283, 56 ir 57 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

95 Tai, kad baigus tyrimą institucija nustato faktines aplinkybes, turi esminę reikšmę asmeniui, kuris mano esąs nukentėjęs dėl priekabiavimo. Priekabiavimo situacija, jei ji nustatyta, daro neigiamą įtaką nukentėjusiojo asmenybei, orumui ir fizinei arba psichinei sveikatai. Kaip priminta šio sprendimo 66 punkte, psichologinio priekabiavimo pripažinimas atlikus administracinį tyrimą pats savaime gali turėti teigiamą poveikį nukentėjusiojo psichologinės reabilitacijos procesui. Be to, jis gali tuo remtis pareikšdamas ieškinį nacionaliniame teisme. Vadinasi, per administracinį tyrimą paskyrimų tarnyba arba STSĮT turi pateikti galutinę poziciją dėl priekabiavimo, kaip jis suprantamas pagal Tarnybos nuostatų 12a straipsnį, buvimo ar nebuvimo.

96 Nagrinėjamu atveju direktorė informavo ieškovą apie tyrėjo išvadą, kad jo skundas gali būti patenkintas, tačiau, nepaisydama pakartotinių jo prašymų, nepateikė jam tyrimo ataskaitos. Be to, priešingai, nei teigė ECDC, pirmajame ginčijamame sprendime esantys direktorės teiginiai yra labai bendri ir dviprasmiški. Iš tiesų priminusi tyrėjo išvadą ji, remdamasi tyrimo ataskaita, konstatavo „priekabiavimo elementų“ buvimą, kartu patikslindama, kad „šioje ataskaitoje padarytos kelios faktinės klaidos“. Ji pridūrė, kad „tai, kaip [skyriaus vadovas] bandė įveikti [tam tikrus] sunkumus, ir jo valdymo metodas darbuotojams kėlė nereikalingą stresą ir nerimą“, „atsižvelgdama į tai, kad [jis], turint omenyje jo vaidmenį <…>, turėjo imtis veiksmų dėl tam tikrų klausimų“. Atsakydama į skundą direktorė pripažino skyriaus vadovo elgesio „sunkumą“, tačiau nepateikė daugiau paaiškinimų.

97 Taip, atlikus tyrimą, pradėtą gavus pagal Tarnybos nuostatų 24 straipsnį pateiktą pagalbos prašymą, aprašytos faktinės aplinkybės neatitinka šioje nuostatoje įtvirtintų pareigų, primintų šio sprendimo 64–66 ir 94 punktuose. Atsakydama į pirmąjį pagalbos prašymą direktorė pakankamai nenustatė faktinių aplinkybių ir nepriėmė galutinės ir nedviprasmiškos pozicijos dėl psichologinio priekabiavimo buvimo ar nebuvimo. Konkrečiai kalbant, priekabiavimo „elementų“ pripažinimas, kartu pateikiant argumentus, kurie, atrodo, paneigia tyrimo ataskaitos išvadą, kad pirmasis pagalbos prašymas gali būti patenkintas, nėra pakankamai aiškus.

98 Be to, ECDC tiksliai neinformavo ieškovo apie veiksmus, kurių imtasi atsižvelgiant į tyrimo ataskaitą, visų pirma kiek tai susiję su „atitinkamomis priemonėmis“, kurios buvo numatytos prieš skyriaus vadovui paprašant atleisti iš pareigų, ir su šio prašymo patenkinimo sąlygomis, nors ši informacija jam turėjo būti pateikta, nes ji buvo susijusi su pagalbos prašymo nagrinėjimu (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2019 m. spalio 3 d. Sprendimo *DQ ir kt. / Parlamentas*, T-730/18, EU:T:2019:725, 108 punktą).

99 Iš tiesų tik tuomet, kai ECDC atsakė į Bendrojo Teismo taikytą proceso organizavimo priemonę, ieškovas buvo informuotas apie tai, kad numatoma priemonė yra skyriaus vadovo sutarties nutraukimas pagal KTĮS 47 straipsnio c punkto i papunktį. Šios informacijos nepateikimas ir vienintelė užuomina apie skyriaus vadovo savanorišką pasitraukimą iš pareigų galėjo leisti ieškovui ir visiems ECDC darbuotojams manyti, kad jis nebuvo nubaustas.

100 Pagal šio sprendimo 64 punkte primintą jurisprudenciją pareiga suteikti pagalbą reiškia, kad reikia tinkamai įsikišti, kai susiklosto situacija, kuri nedera su tarnybos drausme ir įprastine tvarka. Tarnybos nuostatų 24 straipsnyje numatytos pareigos padėti tikslas yra šiuo metu ir ateityje užtikrinti dirbančių pareigūnų ir tarnautojų saugumą, kad jie galėtų kuo geriau atlikti savo pareigas dėl bendrųjų tarnybos interesų (2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Curto / Parlamentas*, T-275/17, EU:T:2018:479, 57 punktas). Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad administracinis tyrimas, pradėtas gavus prašymą suteikti pagalbą dėl priekabiavimo, ilgainiui leidžia atkurti tarnybos interesus atitinkančias darbo sąlygas (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 3 d. Sprendimo *DQ ir kt. / Parlamentas*, T-730/18, EU:T:2019:725, 84 punktą). Jis taip pat atitinka bendrojo

intereso tikslą, t. y. nustatyti galimus priekabiavimo veiksmus, darančius žalą žmogaus orumui (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB*, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 66 punktą).

101 Nagrinėjamu atveju, nors ši pareiga kyla iš Tarnybos nuostatų 24 straipsnio, pirmajame ginčijamame sprendime ECDC neinformavo ieškovo apie sąlygas, kuriomis buvo pritarta skyriaus vadovo prašymui atleisti jį iš pareigų. Konkrečiai kalbant, direktorė nenurodė, kad susipažinusi su tyrimo ataskaita ji ketino nutraukti jo sutartį ir kad sutiko jį atleisti iš pareigų tarnybos interesais, nustatydama konkrečias jo darbo įspėjimo laikotarpiu sąlygas, kuriomis siekiama atkurti įprastinę tvarką tarnyboje. Iš per posėdį ECDC pateiktų paaiškinimų matyti, kad ši informacija buvo perduota valdymo komiteto nariams, bet ne ieškovui ir kitiems su skyriaus vadovu dirbantiems asmenims, nors skaidrumas šiuo klausimu galėjo įtikinti ieškovą, kad jo pirmasis pagalbos prašymas bus patenkintas, kad bus atkurtos įprastinės darbo sąlygos ir taip bus prisidėta prie tinkamo tarnybos veikimo.

102 Tuo remiantis darytina išvada, kad reikia sutikti su ieškovo priekaištais, iš esmės susijusiais su Tarnybos nuostatų 24 straipsnio pažeidimu dėl to, kad nebuvo pakankamai kvalifikuotos faktinės aplinkybės ir nebuvo apibūdintos skyriaus vadovo atžvilgiu taikytos priemonės.

ii) Dėl Tarnybos nuostatų 24 ir 86 straipsnių pažeidimo dėl skyriaus vadovo prašymo atleisti iš pareigų tenkinimo ir drausminės procedūros nepradėjimo

103 Ieškovas teigia, kad skyriaus vadovo pasitraukimas iš pareigų nebuvo tinkama priežastis, pateisinanti sprendimą nesiimti jokių kitų priemonių, atsižvelgiant į tyrimo pabaigą, konkrečiai kalbant, nepradėti drausminės procedūros pagal Tarnybos nuostatų 86 straipsnį, laikantis ECDC vidaus įgyvendinimo taisyklių. Sprendimas savanoriškai palikti tarnybą labai skiriasi nuo darbo sutarties nutraukimo dėl drausminių priežasčių, kuris atitinkamais atvejais vykdomas netaikant įspėjimo termino ir sumažinant teises į pensiją. Pirmajame ginčijamame sprendime direktorė pripažino, kad yra numačiusi „atitinkamas priemones“, o tai patvirtina, kad toje situacijoje reikėjo taikyti atitinkamas sankcijas ir šiuo atžvilgiu ji neturėjo diskrecijos. Per teismo posėdį ieškovas pridūrė, kad taikytomis priemonėmis nebuvo užtikrinta įprastinė tvarka tarnyboje ir tai patvirtino 2018 m. gegužės 29 d. pateiktas skyriaus vadovo pagalbos prašymas, kuriame buvo teigiama, jog ieškovas jį diskreditavo.

104 ECDC atsikerta, kad pagalbos tikslas yra ne skirti sankcijas, bet nustatyti faktines aplinkybes ir užkirsti kelią kitiems sunkumams ir kad šis tikslas šiuo atveju buvo pasiektas. Be to, iš Tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnio 1 dalies b punkto matyti, kad nebuvo jokios teisinės ECDC pareigos pradėti drausminę procedūrą, nes skyriaus vadovas iki to laiko atsisakė pareigų.

105 Reikia konstatuoti, kad, kaip teigia ECDC, nei pagal Tarnybos nuostatų 86 straipsnį, nei pagal šių nuostatų IX priedo 3 straipsnį nereikalaujama pradėti drausminės procedūros, kai konstatuojama, kad pareigūnas ar tarnautojas nevykdė pareigų.

106 Be to, pagal ECDC vidaus įgyvendinimo taisyklę Nr. 33 dėl seksualinio ir psichologinio priekabiavimo prevencijos ir ECDC vidaus įgyvendinimo taisyklę Nr. 29 dėl administracinių tyrimų ir drausminių procedūrų vykdymo taip pat nereikalaujama pradėti drausminės procedūros. Žinoma, kaip teigia ieškovas, ECDC vidaus įgyvendinimo taisyklės Nr. 33 3 punkte primenamas bendrasis principas, pagal kurį „[v]isus veiksmus, kurie, kaip nustatyta, yra psichologinis ar seksualinis priekabiavimas, [ECDC] laiko neleistinais, ir už juos bus baudžiama“. Tačiau tos pačios vidaus įgyvendinimo taisyklės 7.3 punkte, kuriame konkrečiai reglamentuojama

oficiali procedūra, taikoma tariamo priekabiavimo atveju, nurodyta, kad „jei [tyrimo] ataskaitoje siūloma pradėti drausminę procedūrą, Paskyrimų tarnyba, išklausiusi [suinteresuotą asmenį ar asmenis], gali nuspręsti pradėti drausminę procedūrą ir taikyti sankcijas, atsižvelgdama į padaryto nusižengimo patvirtinimą“.

107 Remiantis jurisprudencija, dėl priemonių, kurių reikia imtis esant situacijai, patenkančiai į Tarnybos nuostatų 24 straipsnio taikymo sritį, administracija, Sąjungos teismui vykdant kontrolę, turi didelę diskreciją pasirinkdama šios nuostatos taikymo priemones ir būdus (žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *SQ / EIB*, T-377/17, EU:T:2018:478, 135 punktą).

108 Nusižengimo, galinčio pateisinti laikinojo tarnautojo atleidimą iš darbo, atveju STSĮT, atsižvelgiant į šią didelę diskreciją, nėra įpareigota pradėti drausminę procedūrą prieš šį tarnautoją, o ne pasinaudoti KTĮS 47 straipsnio c punkte numatyta galimybe vienašališkai nutraukti sutartį. Tik tuo atveju, jeigu STSĮT ketina atleisti laikinąjį tarnautoją netaikant įspėjimo laikotarpio, kai padarytas didelis jam tenkančių pareigų pažeidimas, reikia, kaip nustatyta KTĮS 49 straipsnio 1 dalyje, pradėti drausminę procedūrą, numatytą Tarnybos nuostatų IX priede, kuri pagal analogiją taikoma laikiniesiems tarnautojams (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 23 d. Sprendimo *Gomes Moreira / ECDC*, F-80/11, EU:F:2013:159, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

109 Kaip matyti iš pirmojo ginčijamo sprendimo, direktorė skyriaus vadovui perdavė galutinę tyrimo ataskaitos versiją 2018 m. balandžio mėn., jam grįžus iš laikinojo nedarbingumo atostogų, ir paprašė jo pateikti pastabas dėl šios ataskaitos. Vykstant procesui Bendrajame Teisme ECDC pažymėjo, kad, siekdama užtikrinti skyriaus vadovo teisę būti išklausytam, direktorė per 2018 m. gegužės 15 d. susirinkimą jį informavo, jog ketina nutraukti jo sutartį pagal KTĮS 47 straipsnio c punkto i papunktį. Po šio susirinkimo skyriaus vadovas iš karto pateikė prašymą atleisti jį iš pareigų. Kaip matyti iš sprendimo atmesti skundą, 2018 m. gegužės 16 d. direktorė šį prašymą patenkino dėl tarnybos interesų.

110 2018 m. gegužės 16 d. raštas, kuriuo pritarta skyriaus vadovo prašymui atleisti jį iš pareigų ir kurį ECDC pateikė Bendrojo Teismo prašymu, patvirtina aplinkybes, kuriomis šis prašymas buvo patenkintas. Iš šio rašto matyti, kad susipažinęs su „pateiktais rimtais kaltinimais“ ECDC nusprendė negalintis toliau bendradarbiauti su skyriaus vadovu. Šiomis aplinkybėmis, kaip skyriaus vadovas buvo informuotas dieną prieš tai, direktorė ketino nutraukti sutartį pagal KTĮS 47 straipsnio c punkto i papunktį. Vis dėlto direktorė iš esmės konstatavo, kad skyriaus vadovas pateikė prašymą atleisti iš pareigų iš karto po 2018 m. gegužės 15 d. susirinkimo, o tai praktiškai reiškė, kad dėl šio prašymo, laikantis įspėjimo termino, paskutinė jo darbo diena bus prieš jo faktinio išėjimo iš darbo dieną, kuri būtų nustatyta tuo atveju, jei jo darbo sutartis būtų nutraukta. Taigi skyriaus vadovo prašymas atleisti iš pareigų buvo patenkintas tarnybos interesais. Šiame rašte taip pat buvo nurodytos skyriaus vadovo darbo įspėjimo laikotarpiu sąlygos, su kuriomis jis sutiko, t. y. kad jis dirbs iš savo gyvenamosios vietos ir atliks direktorės paskiriamas užduotis. Galiausiai ji priminė skyriaus vadovui, kad įspėjimo laikotarpiu jis turi laikytis Tarnybos nuostatų 11 straipsnyje numatytų pareigų.

111 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad skyriaus vadovo savanoriškas pasitraukimas iš pareigų yra veiksmų, kurių ECDC ėmėsi po administracinio tyrimo, pradėto atsakant į pirmąjį pagalbos prašymą, pasekmė. Tai patvirtina 2018 m. gegužės 15 d. skyriaus vadovo pasitraukimo iš pareigų raštas, kuriame jo sprendimas grindžiamas ne asmeninėmis priežastimis, o „tarnybos interesais“. Taip pat pažymėtina, kad jis pasitraukė iš AD 12 lygio pareigų likus pusantro mėnesio iki jo išleidimo į pensiją amžiaus ir keleriems metams iki teisės aktuose nustatyto pensinio

amžiaus, kuris turėjo sukakti 2021 m. gegužės mėn., todėl dėl pasitraukimo iš pareigų sumažėjo jo teisės į pensiją. Be to, kadangi įspėjimo laikotarpiu skyriaus vadovas tiesiogiai dirbo su direktore, jai priėmus tokį sprendimą, jis neteko vadovavimo išmokos, kurią gaudavo kaip skyriaus vadovas. Todėl dėl šio pasitraukimo jam kilo tam tikrų neigiamų finansinių padarinių. Galiausiai ypatingos sąlygos, kuriomis skyriaus vadovas dirbo šiuo laikotarpiu, leido išvengti ieškovo ir jo profesinių kontaktų.

112 Žinoma, direktorė galėjo nuspręsti nutraukti skyriaus vadovo sutartį, užuot sutikusi tenkinti jo prašymą atleisti iš pareigų. Vis dėlto dėl šio pasirinkimo skyriaus vadovo faktinė veiklos nutraukimo data būtų buvusi vėlesnė, nes tuomet būtų reikėję priimti tinkamai motyvuotą sprendimą (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *L / Parlamentas*, T-317/10 P, EU:T:2013:413, 60 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, tokį sprendimą nutraukti sutartį skyriaus vadovas galėjo užginčyti.

113 Direktorė taip pat galėjo pradėti drausminę procedūrą prieš skyriaus vadovą. Vis dėlto, kaip pažymi ECDC, tokia procedūra užtrunka. Be to, ieškovo nurodyti faktai nebūtinai būtų lėmę didžiausią drausminę nuobaudą – skyriaus vadovo atleidimą. Ieškovas taip pat neatsižvelgia į tai, kad atleidžiant iš pareigų buvo taikomos priemonės, kuriomis siekiama išvengti to, kad skyriaus vadovas turėtų hierarchinį ryšį su juo, ir užtikrinti įprastinę tarnybos tvarką įspėjimo laikotarpiu. Iš tiesų skyriaus vadovas sutiko dirbti iš savo gyvenamosios vietos šiuo laikotarpiu ir vykdyti užduotis, kurias jam tiesiogiai pavesdavo direktorė. Be to, tai, kad jis pats pateikė pagalbos prašymą praėjus dviem savaitėms po pirmojo ginčijamo sprendimo priėmimo, priešingai, nei teigia ieškovas, neįrodo, kad reikėjo pradėti drausminę procedūrą, užuot direktorei patenkinus prašymą atleisti jį iš pareigų. Iš tiesų skyriaus vadovas taip pat galėtų pateikti tokį prašymą, jei ši procedūra būtų pradėta.

114 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad nėra nustatyta, jog direktorė padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kiek tai susiję su tuo, kad ji patenkino skyriaus vadovo prašymą atleisti jį iš pareigų, užuot nutraukusi jo sutartį ar pradėjusi drausminę procedūrą prieš jį. Taigi pirmasis ginčijamas sprendimas šiuo aspektu nepažeidžia Tarnybos nuostatų 24 ir 86 straipsnių.

115 Kita vertus, kaip nurodyta šio sprendimo 97 ir 98 punktuose, pirmuoju ginčijamu sprendimu pažeidžiamas Tarnybos nuostatų 24 straipsnis, nes parengus tyrimo ataskaitą ECDC nepakankamai nustatė faktines aplinkybes, šiuo pagrindu nepriėmė galutinės ir nedviprasmiškos pozicijos dėl psichologinio priekabiavimo, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį, buvimo ar nebuvimo ir neinformavo ieškovo apie veiksmus dėl jo pirmojo pagalbos prašymo, visų pirma nepranešė ieškovui apie pirminį direktorės ketinimą nutraukti skyriaus vadovo sutartį, prieš šiam pateikiant prašymą atleisti iš pareigų, ir apie sąlygas, kuriomis šis prašymas buvo patenkintas, įskaitant įspėjimo tvarką.

116 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia iš dalies pritarti trečiajam ieškinio pagrindui, kuriuo grindžiamas prašymas panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą, papildytą sprendimu atmesti skundą, dėl Tarnybos nuostatų 24 straipsnio pažeidimo, kiek tai susiję su šio sprendimo 102 ir 115 punktuose nurodytais aspektais.

2) Dėl pirmojo pagrindo, siejamo su teisės būti išklausytam pažeidimu

117 Ieškovas teigia, kad tyrėjas jį išklausė, tačiau prieš priimdama pirmąjį ginčijamą sprendimą to nepadarė direktorė, taip pažeisdama Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktą, kaip jis išaiškintas jurisprudencijoje. Ieškovas teigia negalėjęs pateikti pastabų nei dėl tyrimo

ataskaitoje pateiktų išvadų, su kuriomis jis neturėjo galimybės susipažinti prieš priimant ginčijamą sprendimą, nei dėl kitų aplinkybių, į kurias atsižvelgė direktorė. Ieškovas pažymi, kad pirmasis ginčijamas sprendimas yra jam nepalankus ir kad prieš jį priimant jam nebuvo pranešta apie to sprendimo turinį ir tarnybos interesų, pateisinančių tai, kad ECDC, užuot pradėjęs drausminę procedūrą, patenkintų skyriaus vadovo prašymą atleisti iš pareigų, pobūdį.

118 ECDC atsikerta, kad su tyrimu susijęs asmuo ir ieškovas neturi tokių pačių teisių atliekant tyrimą, o tai pateisina aplinkybę, kad pastarajam nebuvo suteikta galimybė susipažinti su tyrimo ataskaita. Vis dėlto 2018 m. rugsėjo 12 d. jam buvo leista iš dalies susipažinti su tyrimo ataskaita, paisant šioje ataskaitoje nurodytų asmenų privataus gyvenimo ir neliečiamumo, kaip ombudsmenas patvirtino 2019 m. birželio 6 d. sprendime. Be to, tyrėjas ieškovą apklausė du kartus. ECDC teigimu, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta teisė būti išklausytam turi būti garantuota, kai individuali priemonė asmeniui yra nepalanki, o šiuo atveju taip nėra. ECDC priduria, kad bet kuriuo atveju, jeigu ieškovas būtų išklausytas, rezultatas būtų panašus, nes ECDC patenkino jo pirmąjį pagalbos prašymą.

119 Atsakydamas į šį argumentą ieškovas dublike pakartoja savo teiginį, kad pirmuoju ginčijamu sprendimu nebuvo patenkintas jo pirmasis pagalbos prašymas.

120 Reikia priminti, kad asmuo, pagal Tarnybos nuostatų 12a ir 24 straipsnius pateikęs pagalbos prašymą dėl jo atžvilgiu vykdomo psichologinio priekabiavimo, vadovaudamasis gero administravimo principu gali remtis teise būti išklausytam dėl su juo susijusių aplinkybių (žr. 2020 m. birželio 4 d. Sprendimo *SEAE / De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

121 Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta, kad teisė į gerą administravimą apima, be kita ko, kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę.

122 Teisė būti išklausytam kiekvienam asmeniui užtikrina galimybę vykstant administracinei procedūrai iki bet kokio sprendimo, galinčio neigiamai paveikti jo interesus, priėmimo tinkamai ir veiksmingai pareikšti savo nuomonę (žr. 2020 m. birželio 4 d. Sprendimo *SEAE / De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

123 Teise būti išklausytam siekiama dviejų tikslų. Viena vertus, ji padeda išnagrinėti bylos medžiagą ir kuo tiksliau ir teisingiau nustatyti faktines aplinkybes, kita vertus, ji leidžia užtikrinti veiksmingą suinteresuotojo asmens apsaugą. Teise būti išklausytam visų pirma siekiama užtikrinti, kad bet koks asmens nenaudai priimtas sprendimas būtų priimtas gerai susipažinus su bylos aplinkybėmis, ir jos tikslas, be kita ko, yra sudaryti galimybę kompetentingai institucijai ištaisyti klaidą arba suinteresuotajam asmeniui – pateikti su jo asmenine padėtimi susijusią informaciją, kuri pateisina sprendimo priėmimą, nepateisina jo priėmimo arba pateisina vienokį ar kitokį sprendimo turinį (žr. 2020 m. birželio 4 d. Sprendimo *SEAE / De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

124 Pagalbos prašymą, kuriame nurodomi priekabiavimo veiksmai, pateikusio asmens vaidmuo iš esmės reiškia jo bendradarbiavimą tinkamai vykdant administracinį tyrimą tam, kad būtų nustatytos faktinės aplinkybės (žr. 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *CH / Parlamentas*, T-83/18, EU:T:2018:935, 71 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

125 Kai išnagrinėjusi pagalbos prašymą administracija nusprendžia, kad įrodymai, kuriais grindžiamas pagalbos prašymas, nėra pagrįsti ir kad dėl to nurodyti veiksmai nėra psichologinis priekabiavimas, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 12a straipsnį, toks sprendimas yra priimtas pagalbos prašymą pateikusio asmens nenaudai ir yra jam nepalankus, kaip tai suprantama pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktą (žr. 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *CH / Parlamentas*, T-83/18, EU:T:2018:935, 78 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

126 Pagalbos prašymo atmetimo atveju, jeigu STSĮT nusprendžia pasitelkti tyrėjo, kuriam ji pavedė atlikti administracinį tyrimą, nuomonę ir jeigu sprendime dėl pagalbos prašymo ji į tyrėjo pateiktą nuomonę atsižvelgia, ši nuomonė, kuri gali būti parengta nekonfidencialia forma (užtikrinant liudytojų anonimiškumą), paisant pagalbos prašymą pateikusio asmens teisės būti išklausytam, iš principo turi būti pateikta jam susipažinti, neatsižvelgiant į tai, kad tai nenumatyta vidaus taisyklėse (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *CH / Parlamentas*, T-83/18, EU:T:2018:935, 85 punktą).

127 Galiausiai reikia priminti, jog tam, kad dėl teisės būti išklausytam pažeidimo būtų galima panaikinti sprendimą, dar reikia išnagrinėti, ar, nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas galėtų būti kitoks. Šis klausimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno atvejo faktines ir teisines aplinkybes (šiuo klausimu žr. 2020 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija / RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 105 ir 107 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

128 Nagrinėjamu atveju 2017 m. rugsėjo 28 d. direktorės pradėta administracinė procedūra pirmuoju ginčijamu sprendimu nebuvo užbaigta dėl psichologinio priekabiavimo prie ieškovo, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį, nebuvimo. Iš tiesų direktorė pripažino skyriaus vadovo vykdyto priekabiavimo „elementų“ buvimą. Taigi pirmasis ginčijamas sprendimas nėra sprendimas atmesti pagalbos prašymą, panašus į tuos, kurie nagrinėjami šio sprendimo 125 ir 126 punktuose nurodytoje jurisprudencijoje.

129 Vis dėlto šis sprendimas yra ieškovo nenaudai priimtas aktas, kuris jam nepalankus, kaip tai suprantama pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktą.

130 Iš tiesų pirmasis ginčijamas sprendimas nevisiškai atitinka tyrimo ataskaitos išvadas, susijusias su pirmuoju ieškovo pagalbos prašymu. Viena vertus, direktorė konstatuoja, kad minėtoje ataskaitoje yra „tam tikrų faktinių klaidų“. Kita vertus, nors tyrėjas priėjo prie išvados, kad ieškovo pagalbos prašymas yra pagrįstas, direktorė nusprendė, kad esama tik priekabiavimo „elementų“. Per posėdį ECDC patikslino, kad žodžio „elementai“ įtraukimą paaiškina šios faktinės klaidos, kurios, žinoma, nebuvo itin reikšmingos, tačiau į jas taip pat reikia atsižvelgti. Kaip pažymėta šio sprendimo 96 ir 97 punktuose, nurodytų faktinių aplinkybių kvalifikavimas vartojant tokią sąvoką neatitinka Tarnybos nuostatų 24 straipsnyje nustatytų pareigų.

131 Direktorė pažeidė ieškovo teisę būti išklausytam, nes prieš priimant pirmąjį ginčijamą sprendimą jis negalėjo pareikšti nuomonės dėl tyrimo ataskaitoje esančių „faktinių klaidų“ ir dėl visų kitų aplinkybių, kurios lėmė tai, kad direktorė nevisiškai sutiko su minėtos ataskaitos išvadomis.

132 Nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas galėtų būti kitoks. Konkrečiai kalbant, ieškovas galėjo įtikinti direktorę, kad galimas ir kitoks faktinių aplinkybių vertinimas, todėl ji, kaip ir tyrėjas, visiškai galėjo pripažinti jo, kaip nukentėjusiojo, statusą.

133 Kita vertus, priešingai, nei teigia ieškovas, direktorė neprivalėjo išklausyti jo pastabų dėl motyvų, susijusių su tarnybos interesais, dėl kurių ji patenkino skyriaus vadovo prašymą atleisti iš pareigų, užuot nutraukusi jo sutartį ar pradėjusi drausminę procedūrą. Iš tiesų dėl skyriaus vadovo priimti sprendimai nebuvo nepalankūs ieškovui aktai, kaip tai suprantama pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktą.

134 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis pagrindas, siejamas su teisės būti išklausytam pažeidimu, turi būti iš dalies pripažintas pagrįstu.

3) Dėl antrojo pagrindo, siejamo su pareigos motyvuoti pažeidimu

135 Ieškovas tvirtina, kad visos tyrimo ataskaitos ar nekonfidencialios jos versijos nepateikimas reiškia pareigos motyvuoti pirmąjį ginčijamą sprendimą pažeidimą, nes šis sprendimas grindžiamas šia ataskaita. Ieškovas teigia, kad nežino, kokius asmenis apklausė tyrėjas ir kokios faktinės tyrimo ataskaitos klaidos buvo nurodytos pirmajame ginčijamame sprendime. Šiame sprendime padaryta išvada, kad „skyriaus vadovo valdymo metodas kėlė darbuotojams nereikalingą įtampą ir nerimą“, netenkina reikalavimo motyvuoti. Iš minėto sprendimo taip pat negalima suprasti priežasčių, paskatinusių ECDC tenkinti skyriaus vadovo prašymą atleisti iš pareigų, išsaugant visas jo finansines teises dešimties mėnesių įspėjimo laikotarpiu ir vėliau, užuot jį atmetus ir pradėjus drausminę procedūrą prieš jį.

136 ECDC pabrėžia, kad pagal Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antrą pastraipą reikalaujama motyvuoti tik asmens nenaudai priimtus sprendimus, o taip nėra šiuo atveju, nes pirmasis pagalbos prašymas buvo patenkintas. Bet kuriuo atveju ginčijamu sprendimu ieškovas buvo tinkamai informuotas apie priežastis, dėl kurių ECDC jį priėmė. Be to, siekiant, be kita ko, apsaugoti liudytojų konfidencialumą, tyrimo ataskaita negalėjo būti pateikta tuo metu, juo labiau kad ieškovas nebuvo tyrimo objektas. Ombudsmenas tai patvirtino 2019 m. birželio 6 d. sprendime. Galiausiai ieškovas jau buvo susipažinęs su apklaustų asmenų sąrašu.

137 Kaip matyti iš šio sprendimo 76 punkto, pirmasis ginčijamas sprendimas yra asmens nenaudai priimtas aktas. Taigi jis turi būti pakankamai teisiškai motyvuotas pagal Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antrą pastraipą, kurioje tik pakartojama SESV 296 straipsnyje įtvirtinta bendra pareiga.

138 Pareiga motyvuoti asmens nenaudai priimtą sprendimą siekiama, kad suinteresuotajam asmeniui būtų pateikta pakankamai informacijos, iš kurios būtų aišku, ar sprendimas tinkamai pagrįstas arba galbūt jis turi trūkumų, kuriais remiantis galima užginčyti jo teisėtumą, ir kad Sąjungos teismas galėtų atlikti ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę. Kiekvienu atveju pareigos motyvuoti apimtis turi būti įvertinta atsižvelgiant ne tik į ginčijamą sprendimą, bet ir į konkrečias su tokiu sprendimu susijusias aplinkybes (žr. 2007 m. spalio 25 d. Sprendimo *Lo Giudice / Komisija*, T-154/05, EU:T:2007:322, 160 ir 161 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

139 Nors pagal jurisprudenciją galima motyvuoti pateikiant nuorodą į ataskaitą ar nuomonę, kurios pačios yra motyvuotos, vis dėlto reikia, kad tokia ataskaita ar nuomonė būtų faktiškai perduota suinteresuotajam asmeniui kartu su jo nenaudai priimtu aktu (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Tzirani / Komisija*, F-46/11, EU:F:2013:115, 152 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

140 Administracija gali ištaisyti nepakankamą motyvavimą, bet ne visišką motyvų nebuvimą, pateikdama tinkamus motyvus atsakymo į skundą etapu, arba padarydama papildomus patikslinimus vykstant procesui (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Doktor / Taryba*, T-248/08 P, EU:T:2010:57, 93 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

141 Vis dėlto, esant ypatingoms tyrimo, kuris pradėtas gavus pagalbos prašymą pagal Tarnybos nuostatų 24 straipsnį ir kuriuo siekiama nustatyti tarnautojo tariamai patirto priekabiavimo faktą, aplinkybėms, reikia atsižvelgti į institucijai tenkančią pareigą atsakyti tokį prašymą pateikusiam pareigūnui taip greitai ir rūpestingai, kaip to reikalauja tokios rimtos situacijos valdymas. Vadinasi, tokiomis aplinkybėmis Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antroje pastraipoje numatyta pareiga motyvuoti turi būti aiškinama siaurai, todėl šioje nuostatoje nustatytų reikalavimų neatitinka sprendimas, kuriame pateikiami tik pirminiai motyvai, dėl ko suinteresuotasis asmuo turi pateikti skundą siekdamas sužinoti jo nenaudai priimto sprendimo motyvus, atitinkančius tos nuostatos reikalavimus (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Tzirani / Komisija*, F-46/11, EU:F:2013:115, 164 ir 165 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

142 Vis dėlto prieinant prie šios išvados iš institucijų neatimama galimybė sprendime atmesti skundą patikslinti administracijos motyvus, o iš Bendrojo Teismo – galimybė atsižvelgti į šiuos patikslinimus nagrinėjant ieškinio pagrindus, kuriais ginčijamas sprendimo teisėtumas (žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Tzirani / Komisija*, F-46/11, EU:F:2013:115, 167 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

143 Dėl pirmojo ginčijamo sprendimo motyvų reikia pažymėti, kad šiame sprendime aiškiai nenagrinėjamos nė viena iš situacijų, kurias ieškovas mini savo pirmajame pagalbos prašyme, o tik daroma nuoroda į tyrimo ataskaitoje aprašytas faktines aplinkybes, su kuriomis ieškovas tuo metu neturėjo jokios galimybės susipažinti, ir į „[direktorės] turimą informaciją“, išsamiau nepaaiškinant. Tame sprendime taip pat pažymima, kad tyrimo ataskaitoje yra „faktinių klaidų“, jų neapibūdinant, ir „klausimų“ ar „sunkumų“, dėl kurių skyriaus vadovas „turėjo imtis veiksmų“, vėlgi jų išsamiau nepaaiškinant. Galiausiai direktorė nepatikslindama nurodo, kad ketina imtis „atitinkamų priemonių“, tačiau jų nebuvo imtasi dėl skyriaus vadovo pasitraukimo iš pareigų. Sprendime atmesti skundą direktorė nepateikė jokių papildomų motyvų dėl šių aspektų.

144 Darytina išvada, kad pirmajame ginčijamame sprendime, papildytame sprendimu atmesti skundą, nėra motyvuoti tam tikri esminiai aspektai, paminėti šio sprendimo 143 punkte, todėl ieškovas negalėjo ginčyti šių aspektų pagrįstumo.

145 Tokiomis aplinkybėmis antrasis pagrindas turi būti pripažintas pagrįstu, o patikslinimai, kuriuos ECDC galėjo pateikti Bendrajame Teisme, negali pašalinti šios motyvavimo stokos.

d) Išvada dėl prašymo panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą

146 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad pirmasis ginčijamas sprendimas, papildytas sprendimu atmesti skundą, buvo priimtas pažeidžiant Tarnybos nuostatų 24 straipsnį, ieškovo teisę būti išklausytam ir pareigą motyvuoti.

2. Dėl prašymo panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą

147 Antruoju ginčijamu sprendimu ECDC atmetė ginčijamą prašymą leisti susipažinti, kuriuo siekta gauti tyrimo ataskaitą ir visus dokumentus, kuriais remdamasi direktorė priėmė pirmąjį ginčijamą sprendimą, įskaitant tuos, kuriais remdamasi ji nusprendė, kad tyrimo ataskaitoje yra padarytos „kelios faktinės klaidos“ (žr. šio sprendimo 29 punktą).

148 2018 m. gegužės 30 d. prašyme ieškovas nurodė, kad, atsižvelgiant į tai, jog pirmasis ginčijamas sprendimas yra jo nenaudai priimtas aktas, jis turi turėti galimybę susipažinti su šiais dokumentais pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį, juo labiau kad 2018 m. balandžio 10 d. jis turėjo pateikti antrąjį pagalbos prašymą dėl skyriaus vadovo veiksmų, kurių buvo imtasi tyrimo ataskaitos rengimo metu ir vėliau.

149 Antrajame ginčijamame sprendime direktorė konstatavo, kad pirmasis ginčijamas sprendimas negalėjo paveikti ieškovo interesų, nes pirmasis pagalbos prašymas nebuvo atmestas kaip nepagrįstas. Be to, antrasis pagalbos prašymas taip pat negalėjo pateisinti galimybės susipažinti su tyrimo ataskaita, nes dėl šio prašymo dar nebuvo priimtas joks sprendimas. Direktorė taip pat nurodė, kad vykstant tyrimui ieškovui buvo sudaryta galimybė pateikti savo nuomonę. Galiausiai ji iš esmės priminė, kad pagal jurisprudenciją, susijusią su teisės į gynybą apimtimi, asmens, pateikusio pagalbos prašymą dėl psichologinio priekabiavimo, situacijos negalima prilyginti asmens, dėl kurio pateiktas šis prašymas, padėčiai ir kad procesinės teisės, kurios turi būti pripažintos pastarajam asmeniui, skiriasi nuo labiau ribotų teisių, kurias per administracinę procedūrą turi pagalbos prašytojas. Šiuo klausimu direktorė pabrėžė, kad Pagrindinių teisių chartija grindžiama teisė susipažinti su bylos dokumentais buvo atmesta net ir tais atvejais, kai kompetentinga institucija padarė išvadą, kad priekabiavimo nebuvo.

150 Sprendime atmesti skundą direktorė pridūrė, kad 2018 m. rugsėjo 12 d. ieškovas galėjo susipažinti su nekonfidencialia tyrimo ataskaitos versija ir kad jis turėjo galimybę susipažinti su šioje ataskaitoje esančiais savo asmens duomenimis pagal Reglamento Nr. 45/2001 13 straipsnį. Direktorė patikslino, kad jam nebuvo sudaryta galimybė išsamiai susipažinti su minėta ataskaita dėl liudytojų ir paties skyriaus vadovo apklausos konfidencialumo apsaugos, problemos opumo ir būtinybės išsaugoti ECDC gebėjimą atlikti tyrimus.

151 Ieškovas nurodo vienintelį pagrindą dėl antrojo ginčijamo sprendimo, papildyto sprendimu atmesti skundą. Šis pagrindas grindžiamas Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimu. Per posėdį ieškovas atsisakė ieškinyje nepagrįstai nurodyto antrojo priekaišto, siejamo su Reglamento Nr. 45/2001 13 straipsnio pažeidimu.

152 Grįsdamas vienintelį ieškinio pagrindą ieškovas nurodo, kad, priešingai, nei teigiama antrajame ginčijamame sprendime, pirmasis ginčijamas sprendimas yra jo nenaudai priimtas aktas, o tai dar labiau pateisina būtinybę išsamiai susipažinti su tyrimo ataskaita. Be to, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte ir Reglamento Nr. 45/2001 20 straipsnyje numatytomis išimtimis nebegalima remtis, nes tyrimas buvo užbaigtas. Ieškovas taip pat pabrėžia, kad kai kurie liudytojai sutiko, kad jam būtų sudaryta galimybė susipažinti su jų apklausos protokolais, todėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtimi taip pat nebuvo galima remtis. Be to, konkretus ir realus neigiamas poveikis saugomiems interesams nebuvo įrodytas. Šiomis aplinkybėmis labai ribota galimybė susipažinti su tyrimo ataskaita, kuri 2018 m. rugsėjo 12 d. ieškovui buvo sudaryta vietoje, kaip mano pats ieškovas, neprilygsta tinkamam susipažinimui pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį. Galiausiai ieškovas nurodo

nepritariantis 2019 m. birželio 6 d. ombudsmeno sprendime padarytoms išvadoms, visų pirma kiek tai susiję su asmens duomenų apsaugos analize. Per teismo posėdį ieškovas pridūrė, kad tyrimo ataskaitos versijoje, kuri buvo perduota direktorei, parodymai jau buvo anonimiški.

153 ECDC atsikerta, kad pirmasis ginčijamas sprendimas nėra asmens nenaudai priimtas aktas, todėl antrojo ginčijamo sprendimo motyvai tebegalioja. Jis pabrėžia, kad pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktą reikalaujama paisyti teisėtų konfidencialumo interesų. Reglamento Nr. 45/2001 20 straipsniu ir Pagrindinių teisių chartijos 8 straipsniu įteisinami ieškovo procesinių teisių apribojimai šiuo aspektu. Be to, tai, kad tyrimas jau yra užbaigtas, nekeičia nei liudytojų, nei skyriaus vadovo interesų. Beje, skyriaus vadovas pateikė konkrečios informacijos, kad atskleidus tyrimo ataskaitoje esančius duomenis galėtų būti pažeistos jo teisės. ECDC taip pat tvirtina, kad 2018 m. rugsėjo 12 d. ieškovas turėjo galimybę susipažinti su nekonfidencialia šios ataskaitos versija. Ombudsmenas patvirtino, kad ECDC teisingai ir pakankamai motyvavo atsisakymą leisti išsamiai susipažinti su šia ataskaita. Galiausiai, kiek tai susiję su direktorei pateiktoje tyrimo ataskaitoje esančių parodymų anonimiškumu, ECDC pabrėžia, kad to nepakanka, nes dėl ECDC dydžio ir parodymų apimties perskaičius ataskaitą būtų lengva nustatyti liudytojų tapatybę.

154 Iš pradžių reikia pabrėžti, kad 2019 m. birželio 6 d. ombudsmeno sprendimas susijęs ne su antruoju ginčijamu sprendimu, o su 2018 m. birželio 20 d. antruoju raštu, nurodytu šio sprendimo 32 punkte. Šis raštas buvo išsiųstas ieškovui atsakant į ankstesnį prašymą leisti susipažinti su tyrimo ataskaita tiek, kiek šis prašymas buvo grindžiamas reglamentais Nr. 1049/2001 ir Nr. 45/2001. Taigi ombudsmenas išnagrinėjo, ar atsižvelgiant į šiuos reglamentus ECDC teisingai ir pakankamai motyvavo savo sprendimą neleisti visapusiškai susipažinti su tyrimo ataskaita, kad būtų apsaugotas atitinkamų asmenų privatus gyvenimas ir neliečiamumas. Taigi ombudsmenas neišnagrinėjo, ar šie interesai pateisina tai, kad ieškovui būtų suteikta tik ribota galimybė susipažinti su tyrimo ataskaita, jam naudojantis Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte užtikrinama teise susipažinti su bylos medžiaga.

155 Teisė į gerą administravimą yra įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje ir tai yra viena iš Sąjungos teisės sistemos administracinėse procedūrose suteikiamų garantijų (žr. 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Selimovic / Parlamentas*, T-61/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:565, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šios chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę susipažinti su savo byla, laikantis teisėto konfidencialumo ir profesinio bei verslo slaptumo. Ši teisė susipažinti su byla reiškia, kad atitinkama institucija turi suteikti atitinkamam asmeniui galimybę išnagrinėti visus tyrimo byloje esančius dokumentus, kurie gali būti svarbūs jo gynybai (žr. 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Selimovic / Parlamentas*, T-61/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:565, 78 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

156 Kaip konstatuota šio sprendimo 129 punkte, pirmasis ginčijamas sprendimas, priešingai, nei teigia ECDC, yra ieškovo nenaudai priimtas aktas. Todėl reikia išnagrinėti, ar kitos priežastys, direktorės nurodytos antrajame ginčijamame sprendime, kurio motyvai buvo papildyti sprendime atmesti skundą, pateisina visišką ar dalinį atsisakymą leisti susipažinti su prašomais dokumentais.

157 Atsakydamas į Bendrojo Teismo proceso organizavimo priemonę, ECDC pateikė nekonfidencialią tyrimo ataskaitos versiją; su ja ieškovas 2018 m. rugsėjo 12 d. galėjo susipažinti vietoje.

158 Pritaikius tyrimo priemonę, ECDC taip pat pateikė konfidencialią tyrimo ataskaitos versiją, su kuria nebuvo leista susipažinti antruoju ginčijamu sprendimu, ir kitus dokumentus, į kuriuos direktorė atsižvelgė priimdama pirmąjį ginčijamą sprendimą. Šie dokumentai yra, pirma, pirmasis ieškovo pagalbos prašymas, antra, 2017 m. liepos 14 d. ieškovo atsiųsta papildomos informacijos forma, trečia, 2018 m. sausio 17 d. skyriaus vadovo el. laiškas direktorei, kuriame jis išdėstė savo pastabas dėl jam pateikto tyrimo ataskaitos projekto, ketvirta, 2018 m. liepos 27 d. tyrėjo el. laiškas direktorei dėl tyrimo ataskaitoje esančių faktinių klaidų ir, penkta, 2018 m. rugpjūčio 3 d. direktorės atsakymas į šį laišką.

159 Kalbant apie tyrimo ataskaitą, iš dokumentų, kuriuos ECDC pateikė Bendrajam Teismui, matyti, kad ši ataskaita buvo parengta laikantis ECDC vidaus įgyvendinimo taisyklės Nr. 29 dėl administracinių tyrimų ir drausminių procedūrų vykdymo 4 straipsnio 8 dalyje numatytų kriterijų. Pagal šią nuostatą „ataskaitoje turi būti išdėstyti atitinkami faktai ir aplinkybės; joje turi būti nustatyta tai, ar buvo laikomasi tam tikrais atvejais taikytinų taisyklių ir procedūrų, ir bet kokia individuali atsakomybė, atsižvelgiant į sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes“. Minėtoje nuostatoje taip pat numatyta, kad „prie ataskaitos turi būti pridėtos visų reikšmingų dokumentų ir apklausų protokolų kopijos“. Remiantis šiomis gairėmis ataskaita buvo suskirstyta į septynis nesunumeruotus skirsnius.

160 Atsakydamas į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktą klausimą ECDC pažymėjo, kad tyrimo ataskaitoje esančius asmens duomenis, kurie ieškovui buvo perduoti 2018 m. birželio 20 d. antruoju raštu pagal Reglamento Nr. 45/2001 13 straipsnį (žr. šio sprendimo 32 punktą), sudaro tik priekaištai, kuriuos pats ieškovas suformulavo pirmajame pagalbos prašyme.

161 Iš ECDC pateiktos nekonfidencialios tyrimo ataskaitos versijos ir jo pateiktų paaiškinimų matyti, kad ieškovas galėjo susipažinti tik su šios ataskaitos dalimis, kuriose primenami jo paties priekaištai ir pateikiamos bendros pastabos dėl taikytinų teisės nuostatų ir tyrimo atlikimo būdo. Kita vertus, didžioji šios ataskaitos dalis nebuvo atskleista. Konkrečiai kalbant, ieškovui nebuvo leista susipažinti su trimis paskutiniais jos skirsniais, apimančiais, pirmiausia, ieškovo ir kito ECDC darbuotojo pagalbos prašymuose nurodytų faktinių aplinkybių aprašymą, atsižvelgiant ir į surinktus parodymus, įskaitant skyriaus vadovo pareiškimus (penktas skirsnis), taip pat – individualias tyrėjo išvadas dėl kiekvieno pagalbos prašymo (šeštas skirsnis) ir galiausiai jo bendras išvadas dėl tyrimo (septintas skirsnis).

162 Buvo nuspręsta, kad reikia perduoti užbaigus administracinį tyrimą parengtų ataskaitų kopiją, tam tikrais atvejais – nekonfidencialią jos versiją, atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtintą gero administravimo principą ir pareigą padėti, kurie reiškia, kad kompetentinga institucija turi informuoti suinteresuotuosius asmenis apie jų pagalbos prašymo nagrinėjimo rezultatus, juo labiau tuo atveju, kai, kaip šioje byloje, ataskaitoje pripažįstamas psichologinio priekabiavimo buvimas (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 3 d. Sprendimo *DQ ir kt. / Parlamentas*, T-730/18, EU:T:2019:725, 109 punktą).

163 Vis dėlto, kaip pabrėžia ECDC, teisė susipažinti su bylos medžiaga nėra absoliuti. Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte ši teisė užtikrinama nustatant dvi sąlygas. Pirma, asmuo turi teisę susipažinti tik „su savo byla“. Antra, galimybė susipažinti turi būti užtikrinta laikantis „teisėto konfidencialumo ir profesinio bei verslo slaptumo“.

164 Kalbant apie pirmosios sąlygos poveikį nagrinėjamu atveju, reikia konstatuoti, kad tyrimo ataskaita susijusi ne tik su ieškovo pirmuoju pagalbos prašymu, bet ir su kito pagalbos prašytojo prašymu. Be to, kiek tai susiję su „sunkinančiomis aplinkybėmis“, tyrėjas savo ataskaitos šeštame ir septintame skirsniuose taip pat nurodė kitų ECDC darbuotojų asmeninę padėtį.

165 Paklaustas apie tai per teismo posėdį, ieškovas neatmetė to, kad jam gali būti suteikta teisė susipažinti su tyrimo ataskaitos dalimis, susijusiomis su trečiųjų asmenų padėtimi. Tačiau teisė susipažinti su byla, kuria jis remiasi pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktą, suteikia galimybę susipažinti tik su savo byla.

166 Dėl šio sprendimo 163 punkte nurodytos antrosios sąlygos, susijusios su teisėtų konfidencialumo interesų apsauga, taip pat užtikrinama Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte, buvo nuspręsta, kad nagrinėjant skundą dėl psichologinio priekabiavimo, išskyrus ypatingas aplinkybes, turi būti užtikrintas gautų parodymų konfidencialumas, net ir vykstant teismo procesui, nes tai, kad šis konfidencialumas gali būti netaikomas vykstant teismo procesui, gali kliudyti atlikti nešališkus ir objektyvius tyrimus visapusiškai bendradarbiaujant asmenims, kurie iškviesti į apklausą kaip liudytojai (žr. 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Selimovic / Parlamentas*, T-61/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:565, 79 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

167 Vis dėlto nagrinėjamu atveju ECDC ne tik neatskleidė tyrimo ataskaitos dalių, susijusių su liudytojų parodymais, bet ir nepateikė viso tyrėjo analizės turinio, įskaitant jo išvadas dėl pirmojo ieškovo pagalbos prašymo, o to negalima pateisinti liudytojų konfidencialumo ir tinkamo tyrimų vykdymo teisėtų interesų apsauga.

168 Be to, tyrėjas jau ėmėsi priemonių, kad tyrimo ataskaitoje būtų užtikrintas liudytojų anonimiškumas. Konkrečiai kalbant, asmenims, kurie sutiko būti apklausti, jis visada suteikdavo galimybę pasirašyti jų apklausos protokolą arba jo nepasirašyti. Kiek tai susiję su asmenimis, pasirinkusiais jo nepasirašyti, pažymėtina, kad iš jų gauta informacija ataskaitoje nebuvo panaudota taip, kad juos būtų galima identifikuoti. Minėtą protokolą pasirašyti sutikusių asmenų pavardės, tyrimo ataskaitoje susietos su jų parodymais, buvo pakeistos kodu. Net jeigu, kaip teigia ECDC, dėl jo dydžio šis anonimiškumo užtikrinimo metodas būtų laikomas nepakankamu jų tapatybei apsaugoti, galėtų būti apsvarstyta galimybė atskleisti jų parodymų esmę pateikiant santrauką arba nepateikti tam tikrų šių parodymų turinio dalių (šiuo klausimu žr. 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, C-570/18 P, EU:C:2020:490, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vis dėlto ECDC nesvarstė nė vieno iš šių būdų.

169 Dėl kitų šio sprendimo 158 punkte nurodytų dokumentų, su kuriais taip pat nebuvo leista susipažinti antruoju ginčijamu sprendimu, reikia pažymėti, kad pirmąjį pagalbos prašymą ir papildomos informacijos formą parengė pats ieškovas. Kiek tai susiję su 2018 m. sausio 17 d. direktorei adresuotu skyriaus vadovo el. laišku, pažymėtina, kad ji ieškovui turėjo perduoti nekonfidencialias šio laiško dalis, susijusias su pirmajame pagalbos prašyme nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis, užtikrindama liudytojų konfidencialumą. Galiausiai reikia konstatuoti, kad direktorės ir tyrėjo susirašinėjimas el. laiškais vyko nuo 2018 m. liepos 27 d. iki rugpjūčio 3 d., taigi jau priėmus pirmąjį ginčijamą sprendimą, todėl jo neapima ginčijamas prašymas leisti susipažinti su dokumentais.

170 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad vienintelis ieškovo nurodytas pagrindas yra iš dalies pagrįstas.

171 Vadinasi, reikia panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą, papildytą sprendimu atmesti skundą, kiek juo ieškovui atsisakyta leisti susipažinti su nekonfidencialiomis ir su juo susijusiomis tyrimo ataskaitos ir 2018 m. sausio 17 d. skyriaus vadovo el. laiško dalimis (žr. šio sprendimo 164 ir 169 punktus).

C. Dėl reikalavimų atlyginti žalą

172 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo priteisti iš ECDC jo patirtą neturtinę žalą, kuri *ex æquo et bono* vertinama 40 000 EUR.

173 Grįsdamas savo prašymą ieškovas tvirtina, kad dėl to, jog ECDC nevisiškai pripažino jo, kaip nukentėjusiojo, statusą, ir dėl to, kad skyriaus vadovui nebuvo skirta drausminė nuobauda, jam buvo padaryta neturtinė žala.

174 Šiuo klausimu ieškovas pabrėžia, kad nepertraukiamu penkerių metų laikotarpiu jam buvo keliama labai didelė įtampa, o tai lėmė rimtą sveikatos sutrikdymą, kuris pasireiškė nerimu, kraujospūdžio problemomis ir pasitikėjimo savimi praradimu. Tai, kad pirmajame ginčijame sprendime ECDC nusprendė neskirti drausminės nuobaudos skyriaus vadovui, ir tai, kad direktorė, gavusi pirmąjį pagalbos prašymą, nesiėmė jokių apsaugos priemonių, sustiprino ieškovo pojūtį, kad skyriaus vadovas gali imtis veiksmų visiškai nebaudžiamas.

175 Žalą dar labiau padidino tai, kad direktorė visais būdais bandė nesuteikti jam galimybės susipažinti su pagrindiniais įrodymais ir dokumentais, kuriais ji rėmėsi pirmajame ginčijamame sprendime nuspręsdama dėl jo pirmojo pagalbos prašymo. Vis dėlto skaidrumas ir aiškumas yra būtini siekiant atkurti pasitikėjimą tuo, kad darbdavys iš tikrųjų atsisako pažeisti Tarnybos nuostatuose įtvirtintas teises, net jei šie pažeidimai gali būti priskirti vadovaujantiems darbuotojams.

176 Ketveri metai, praėję nuo skyriaus vadovo veiksmų ieškovo atžvilgiu pradžios iki pirmojo pagalbos prašymo pateikimo, yra protingas laikotarpis, atsižvelgiant į laiką, reikalingą suprasti situaciją, jo išsekimą ir 2014 m. pratęstos jo sutarties galiojimo pabaigą. Ieškovas priduria, kad bet kuriuo atveju jis asmeniškai ir per personalo komitetą jau buvo pranešęs administracijai apie skyriaus vadovo elgesį. Jis nenustojo prašyti pagalbos bėgant metams, tačiau realiai jis nebuvo išgirstas ir juo labiau suprastas.

177 ECDC tvirtina, kad, ieškovui pateikus pirmąjį pagalbos prašymą, jis laikėsi rūpestingumo pareigos ir gero administravimo principo, pradėdamas administracinį tyrimą po to, kai buvo gautas OLAF leidimas, imdamasis apsaugos priemonių, pripažindamas priekabiavimą ir sutikdamas patenkinti skyriaus vadovo prašymą atleisti iš pareigų tarnybos interesais. Labai aukštą streso ir nerimo lygį ieškovas nurodė tik 2018 m. liepos 2 d. skunde. ECDC teigia, kad jeigu jam būtų buvę anksčiau žinoma, kad ieškovas jautėsi esantis priekabiavimo auka, jis būtų ėmęsis atitinkamų priemonių, kaip jis tai padarė jau po to, kai buvo pateiktas pirmasis pagalbos prašymas. Kiek tai susiję su to prašymo pateikimo data, ECDC nurodo neteigęs, kad šiam prašymui buvo suėjęs senaties terminas.

178 ECDC tvirtina, kad dėl žalos realumo nebuvo pateikta jokių įrodymų, nes prie ieškinio pridėta medicininė pažyma, jo nuomone, yra visiškai neinformatyvi.

179 Galiausiai, kalbant apie priežastinį ryšį tarp tariamo pažeidimo ir neturtinės žalos, pažymėtina, kad jis taip pat nėra įrodytas.

180 Iš pradžių reikia patikslinti ieškovo prašymo atlyginti žalą apimtį.

181 Kaip nurodyta šio sprendimo 36 punkte, 2018 m. spalio 11 d. jis ir kiti ECDC darbuotojai pateikė kitą prašymą atlyginti žalą remdamiesi Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalimi. Šiame bendrame prašyme ieškovas prašė 356 400 EUR sumos dėl turtinės ir neturtinės žalos, kurią jis patyrė nuo 2012 m. iki 2018 m., kai ECDC neužtikrino tinkamos darbo aplinkos ir delsė reaguoti į skyriaus vadovo elgesį. Šį prašymą direktorė atmetė ir dėl jo buvo pateiktas skundas, o paskui ieškinys Bendrajame Teisme, kuriam suteiktas numeris T-864/19. Per teismo posėdį ieškovas pažymėjo, kad šioje byloje pateiktas prašymas atlyginti žalą skiriasi nuo prašymo, nagrinėjamo byloje T-864/19. Taigi nėra pagrindo priimti sprendimo dėl žalos, kurią ieškovas nurodė pastarajame prašyme.

182 Iš ieškinio matyti, kad ieškovo šioje byloje nurodyta neturtinė žala atsirado dėl pirmojo ir antrojo ginčijamų sprendimų. Konkrečiai kalbant, ieškovas tvirtina, kad pirmuoju ginčijamu sprendimu buvo užbaigtas tyrimas visiškai nepripažinus jo, kaip nukentėjusiojo, statuso ir neskiriant drausminės nuobaudos skyriaus vadovui, nes šis atsisakė pareigų. Šią žalą padidino atsisakymas leisti susipažinti su antrajame ginčijamame sprendime pateikta tyrimo ataskaita.

183 Todėl ieškovas prašo atlyginti neturtinę žalą, patirtą dėl pažeidimų, nurodytų trečiajame pagrinde, pateiktame grindžiant prašymą panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą, ir vieninteliame pagrinde, pateiktame dėl antrojo ginčijamo sprendimo.

184 Kaip matyti iš šio sprendimo 116 ir 170 punktų, šie pagrindai buvo pripažinti iš dalies pagrįstais. Iš tiesų buvo konstatuota, kad, viena vertus, parengus tyrimo ataskaitą ECDC išsamiai nenustatė faktinių aplinkybių ir neinformavo ieškovo apie veiksmus, kurių buvo imtasi dėl jo pirmojo pagalbos prašymo, taip pažeisdamas Tarnybos nuostatų 24 straipsnį. Kita vertus, ieškovui suteikta ribota prieiga prie tyrimo ataskaitos neatitiko Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkto.

185 Remiantis suformuota jurisprudencija, neteisėto akto panaikinimas savaime gali būti tinkamas ir iš principo pakankamas bet kokios neturtinės žalos, kurią galėjo sukelti šis aktas, atlyginimas. Tačiau taip nėra tuo atveju, kai ieškovas įrodo, kad patyrė neturtinę žalą, kurią galima atsieti nuo pažeidimo, kuriuo grindžiamas panaikinimas, ir kuri negali būti visiškai atlyginta panaikinus šį neteisėtą aktą (žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Curto / Parlamentas*, T-275/17, EU:T:2018:479, 114 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

186 Taip yra tuo atveju, kai, pirma, panaikintame akte yra aiškiai pateiktas neigiamas ieškovo gebėjimų įvertinimas, galintis jam pakenkti, antra, padarytas pažeidimas yra ypatingo sunkumo ir, trečia, panaikinimas yra visiškai neveiksmingas, taigi pats savaime negali būti tinkamas ir pakankamas visos neturtinės žalos, kuri buvo padaryta ginčijamu aktu, atlyginimas (žr. 2012 m. spalio 23 d. Sprendimo *Strack / Komisija*, F-44/05 RENV, EU:F:2012:144, 128 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

187 Be to, pagal jurisprudenciją tariamai patirtos žalos neturtinis pobūdis negali lemti ieškovui tenkančios pareigos įrodyti žalos buvimą ir jos dydį perkėlimo. Sąjungos atsakomybė atsiranda tik jeigu ieškovas įrodo jo patirtos žalos realumą (žr. 2015 m. balandžio 29 d. Sprendimo *CC / Parlamentas*, T-457/13 P, EU:T:2015:240, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

188 Nagrinėjamu atveju ieškovas neįrodė, kad patyrė neturtinės žalos, kuri gali būti atsieta nuo pažeidimų, kuriais grindžiamas pirmojo ir antrojo ginčijamų sprendimų panaikinimas, ir kuri negali būti visiškai atlyginta šiuo panaikinimu. Per posėdį jis tik dar kartą teigė, kad skyriaus vadovas buvo nebaudžiamas ir kad jo nerimas ir nemalonumai tęsėsi, ypač po pastangų, kurias jis turėjo įdėti tam, kad galėtų susipažinti su tuo, kas jam buvo labai svarbu, t. y. tyrimo ataskaita. Tačiau ieškovas nenurodė priežasčių, dėl kurių ši žala negalėtų būti atlyginta pirmojo ir antrojo ginčijamų sprendimų panaikinimu.

189 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prašymas atlyginti dėl šių sprendimų patirtą neturtinę žalą turi būti atmestas.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

190 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Tačiau, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į bylos aplinkybes, Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų.

191 Nagrinėjamu atveju taikant šią nuostatą reikia nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, ECDC turi padengti tris ketvirtadalius ieškovo bylinėjimosi išlaidų, o ieškovas turi padengti ketvirtadalį savo išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2018 m. gegužės 18 d. Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro (ECDC) sprendimą, priimtą atsakant į 2017 m. birželio 20 d. AI pateiktą pagalbos prašymą.**

2. **Panaikinti 2018 m. birželio 20 d. ECDC sprendimą, kiek juo atsisakyta suteikti AI galimybę susipažinti su nekonfidencialiomis ir su juo susijusiomis tyrimo ataskaitos, susijusios su jo 2017 m. birželio 20 d. pagalbos prašymu, ir 2018 m. sausio 17 d. A el. laiško dalimis.**

3. **Panaikinti 2018 m. spalio 26 d. ECDC sprendimą atmesti 2018 m. liepos 2 d. AI skundą.**

4. **Atmesti prašymą atlyginti žalą.**

5. **ECDC padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir tris ketvirtadalius AI patirtų bylinėjimosi išlaidų.**

6. **AI padengia ketvirtadalį savo bylinėjimosi išlaidų.**

da Silva Passos Truchot Sampol Pucurull

Paskelbta 2021 m. liepos 14 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.